

gemeente

HORST A/D MAAS

Ruimtelijke onderbouwing Americaanseweg 126, Meterik

NL.IMRO.1507.MTAMERICAANSE126

Document: Ruimtelijke onderbouwing "Americaanseweg 126 Meterik"
IDN: NL.IMRO.1507.MTAMERICAANSEWEG126-OVV1
Status: Vastgesteld
Datum: 12 augustus 2020
Aanvrager: D. Scherpenzeel
Auteur: De heer ing. L.M. Heesen en de heer ing. M.A.A. Thomassen

Spoorweg 4
5963 NJ Horst
T +31 (0)77 398 29 21
F +31 (0)77 398 68 00
info@pijnenburgadvies.nl

INHOUDSOPGAVE

INHOUDSOPGAVE	1
1 INLEIDING	3
1.1 Aanleiding en doel van het project	3
1.2 Ligging en begrenzing van het plangebied.....	4
1.3 Het vigerende bestemmingsplan.....	4
1.4 Locatiekeuze	5
2 BELEID	6
2.1 Inleiding.....	6
2.2 (Europees en) Rijksbeleid	6
2.3 Provinciaal beleid.....	8
2.4 Regionaal beleid.....	11
2.5 Gemeentelijk beleid.....	11
2.6 Conclusie	14
3 PROJECTPROFIEL	15
3.1 Inleiding.....	15
3.2 Gebiedsbeschrijving.....	15
3.3 Projectbeschrijving	15
3.4 Landschappelijke inpassing	16
3.5 Conclusie	17
4 SECTORALE ASPECTEN	18
4.1 Inleiding.....	18
4.2 Milieuaspecten.....	18
4.2.1 Bodem- en grondwaterkwaliteit	18
4.2.2 Geluid.....	18
4.2.3 Luchtkwaliteit.....	19
4.2.4 Geur	19
4.2.5 Bedrijven en milieuzoneringen.....	20
4.2.6 Externe veiligheid	21
4.2.7 Milieueffectrapportage.....	22
4.3 Waterparagraaf.....	26
4.3.1 Beleidskader	26
4.3.2 Kenmerken van het watersysteem (huidige situatie)	26
4.3.3 Water in relatie tot de ontwikkeling (nieuwe situatie).....	27
4.4 Kabels en leidingen	28
4.5 Natuurbeschermingswet.....	28
4.6 Flora en fauna.....	28
4.7 Archeologie en cultuurhistorie.....	29

3.5.1 Cultuurhistorie	29
3.5.2 Archeologie	29
4.8 Verkeer en parkeren	30
4.9 Duurzaamheid	30
5 UITVOERBAARHEID	31
5.1 Economische en financiële haalbaarheid	31
5.2 Handhaving	31
5.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	33
6 PROCEDURE	34
6.1 Uitgebreide procedure omgevingsvergunning	34
7 AFWEGING EN EINDCONCLUSIE	34

BIJLAGEN

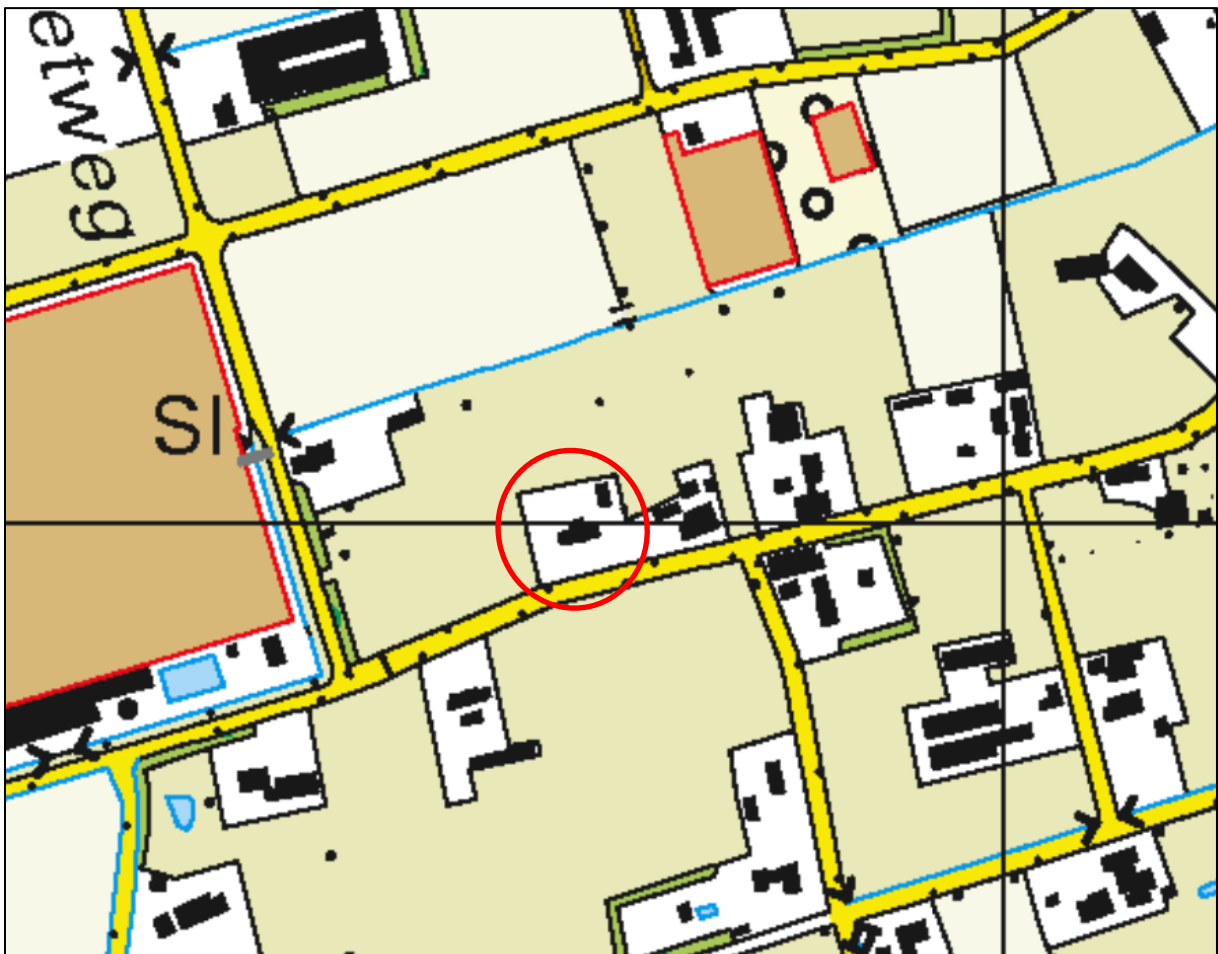
Separate bijlagen:

- Bijlage 1: Beoordeling stikstofdepositie (Pijnenburg Advies)

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel van het project

De heer D. Scherpenzeel (hierna initiatiefnemer) heeft bij de gemeente Horst aan de Maas een verzoek ingediend om de bestaande woning op de locatie Amerikaanseweg 126 te Meterik uit te breiden. De thans aanwezige woning is medio 2010-2011 gebouwd als een zogenaamde Ruimte voor Ruimte woning. Behalve de woning is er ook een losstaande garage/berging op het perceel aanwezig. De bestaande woning heeft een inhoudsmaat van 859 m³. Wens is om de bestaande woning aan de achterzijde (noordzijde) uit te bouwen. Daarmee ontstaat er op de begane grond een ruimere leefkeuken en op de verdieping een extra slaapkamer. Door het vergroten van de woning neemt de inhoudsmaat toe van 859 m³ naar 1.094 m³.

Afbeelding 1. Ligging van het plangebied (rood omcirkeld)

Op grond van het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied Horst aan de Maas” bedraagt de maximale inhoudsmaat van een woning 1.000 m³. Daarmee is er in beginsel sprake van strijdigheid met het vigerende bestemmingsplan.

Op grond van de beleidsnotitie “Groter bouwen in het buitengebied” en de daarop volgende evaluaties zijn er mogelijkheden om woningen te bouwen, of bestaande woningen uit te bouwen tot een grotere inhoudsmaat dan de voorgeschreven 1.000 m³. Conform beleid mag de inhoudsmaat niet boven de 1.300 m³ uitkomen. Voor het deel dat de 1.000 m³ inhoudsmaat overschrijdt dient er gesloopt te worden óf een financiële afdracht betaald te worden. Hierbij gaat de voorkeur van initiatiefnemer uit naar het betalen van een financiële afdracht.

Derhalve heeft de gemeente bij brief van 9 december 2019 aangegeven in principe medewerking te willen verlenen aan onderhavig initiatief. Voorliggende ruimtelijke onderbouwing, waarin aangetoond wordt dat sprake is van een goede ruimtelijke onderbouwing, betreft een van deze voorwaarden.

1.2 Ligging en begrenzing van het plangebied

Het plangebied bestaat uit het kadastrale perceel Horst L 1763 en Horst L 1762 gedeeltelijk.

De locatie is gelegen aan de Amerikaanseweg 126 ten zuidwesten van de kern Meterik. In de omgeving van het plangebied zijn verschillende (voormalige) agrarische bedrijven gelegen, afgewisseld met burgerwoningen. Onder de agrarische bedrijven zijn onder andere een glastuinbouwbedrijf, akkerbouwbedrijf, paardenhouderij en pluimveehouderij in de omgeving van het plangebied gelegen.

1.3 Het vigerende bestemmingsplan

De locatie maakt onderdeel uit van het bestemmingsplan “Buitengebied Horst aan de Maas” (vastgesteld d.d. 19 december 2017) en is bestemd als ‘Wonen’.

Afbeelding 2. Uitsnede verbeelding vigerend bestemmingsplan (rood omcirkeld)

De voor ‘Wonen’ aangewezen gronden zijn in hoofdzaak bestemd voor wonen en tuin, erf, terrein en andere aanhorigheden. Hoofd- en bijgebouwen dienen binnen het bouwvlak gebouwd te worden. Naast de enkelbestemming ‘Wonen’ gelden tevens de dubbelbestemmingen ‘Waarde – Archeologie 4’ en ‘Waarde –

Archeologie 6'. Daarnaast gelden de gebiedsaanduidingen 'Overige zone – Kampen' en 'Overige zone – Ontwikkelingsgebied glastuinbouw'.

Het is op basis van het vigerende bestemmingsplan niet mogelijk binnen het plangebied de woning uit te bouwen tot een inhoudsmaat van 1.106 m³, omdat het bestemmingsplan een inhoudsmaat van maximaal 1.000 m³ toestaat.

1.4 Locatiekeuze

De ontwikkeling is op deze locatie passend te noemen. De huidige woning ligt in het buitengebied en is omgeven door meerdere vrijstaande (voormalige) woonboerderijen en ruime burgerwoningen. Deze woonboerderijen en woningen hebben ook ruime inhoudsmaten, dus een ruime woning is passend te noemen in deze omgeving. Daarnaast is er geen sprake van nieuwbouw/nieuwvestiging, maar van uitbreiding. Het is dan ook logisch om de uitbreiding op onderhavige locatie uit te voeren.

2 BELEID

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de op het plangebied van toepassing zijnde beleidskaders behandeld. In de volgende paragrafen wordt ingegaan op de van toepassing zijnde beleidskaders. Dit betreft achtereenvolgens (Europees en) rijksbeleid, provinciaal beleid, regionaal beleid en gemeentelijk beleid. Tot slot zal in de conclusie aangegeven worden of het initiatief passen is binnen de genoemde beleidskaders.

2.2 (Europees en) Rijksbeleid

Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze structuurvisie worden ambities voor Nederland gesteld voor de periode tot in 2040, die inspelen op de (inter)nationale ontwikkelingen die de ruimtelijke en mobiliteitsopgaven bepalen richting 2040. Het Rijk zet het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland.

De SVIR gaat in grote mate uit van decentralisatie van verantwoordelijkheden. De provincies en gemeenten hebben meer ruimtelijke en mobiliteitsbeleid bevoegdheden gekregen. Bijvoorbeeld op het gebied van landschappen, verstedelijking en het behoud van groene ruimte. Provincies en gemeenten zijn volgens het kabinet beter op de hoogte van de situatie in de regio en de vraag van bewoners, bedrijven en organisaties. Daardoor kunnen zij beter afwegen wat er in een gebied moet gebeuren.

In de SVIR worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken. Relevante nationale belangen voor het plangebied zijn:

- Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water), bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's.
- Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijk kwaliteiten.
- Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten.

Voor een goede milieukwaliteit moet de kwaliteit van bodem, water en lucht minimaal voldoen aan de (internationaal) geldende norm(en). De gezondheid van de burgers dient te worden beschermd tegen negatieve milieueffecten. Het rijk beschermt en verbetert de waterkwaliteit door het treffen van fysieke maatregelen, het uitgeven van vergunningen en door handhaving. Luchtkwaliteit, geluidsoverlast, wateroverlast, waterkwaliteit, bodemkwaliteit en het transport van gevaarlijke stoffen kennen een grote

samenhang met de andere rijksbelangen. Om toekomstige kosten en maatschappelijke schade te voorkomen, moeten bij ruimtelijke en infrastructurele ontwikkelingen de milieueffecten worden afgewogen.

Op dit bestemmingsplan zijn geen directe rijksbelangen betrokken. Gevolgen en effecten op de kwaliteit van bodem, water en lucht zijn afgewogen (zie hoofdstuk 4). Uit de beoordeling blijkt dat onderhavig initiatief geen nadelige effecten heeft op of ondervindt van bodem, water en lucht. Ook zijn de gevolgen en effecten op cultuurhistorische en natuurlijke waarden en beschermde flora- en faunasoorten afgewogen (zie hoofdstuk 4). Uit de beoordeling blijkt dat onderhavig initiatief geen nadelige effecten heeft op deze belangen.

Verder heeft het gestelde in deze ruimtelijke onderbouwing betrekking op provinciale en gemeentelijke belangen.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Op 30 december 2011 is het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden. Op 1 oktober 2012 zijn enkele wijzigingen daarvan in werking getreden.

Voor de nationale belangen die kaderstellend zijn voor besluiten van gemeenten zijn in het Barro regels opgenomen die direct het bestemmingsplan en daarmee gelijk te stellen besluiten betreffen. Zij strekken ertoe dat de nationale ruimtelijke afweging, die door het kabinet in samenspraak met de Tweede en Eerste Kamer der Staten-Generaal is gemaakt, bij besluitvorming over bestemmingsplannen en daarmee gelijk te stellen besluiten wordt gerespecteerd.

Onderwerpen waarvoor het rijk ruimte vraagt zijn de mainportontwikkeling van Rotterdam, bescherming van de waterveiligheid in het kustfundament en in en rond de grote rivieren, bescherming en behoud van de Waddenzee en enkele werelderfgoederen, zoals de Beemster, de Nieuwe Hollandse Waterlinie en de Stelling van Amsterdam en de uitoefening van defensietaken.

In oktober 2012 is het besluit aangevuld met de ruimtevraag voor de onderwerpen veiligheid op rijksvaarwegen, toekomstige uitbreiding van infrastructuur, de elektriciteitsvoorziening, Nationaal Natuurnetwerk, de veiligheid van primaire waterkeringen, reserveringsgebieden voor hoogwater langs de Maas en maximering van de verstedelijkingsruimte in het IJsselmeer. Ook is het onderwerp duurzame verstedelijking in de regelgeving opgenomen.

Op onderhavig initiatief zijn geen van deze belangen van toepassing.

Ladder duurzame verstedelijking

In de genoemde SVIR is de “Ladder voor duurzame verstedelijking” geïntroduceerd. De ladder ondersteunt gemeenten en provincies in vraaggerichte programmering van hun grondgebied, het voorkomen van overprogrammering en de keuzes die daaruit volgen. De ladder is juridisch vastgelegd in het Besluit ruimtelijke ontwikkeling (Bro).

Sinds invoering van de ladder is er veel jurisprudentie ontstaan en is er veel over geschreven. De ladder werd als te ingewikkeld ervaren en zorgde voor veel onderzoekskosten. Per 1 juli 2017 is de regeling daarom gewijzigd. De drie treden uit de oorspronkelijke tekst worden losgelaten en vervangen door de volgende tekst:

“De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien”.

Voorgenomen ontwikkeling van het plangebied behelst het uitbreiden van een bestaande woning. Het uitbreiden van een woning is een dermate kleinschalige ontwikkeling dat geen sprake is van een stedelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 1.1.1, eerste lid, aanhef en onder i, van het Bro (uitspraak RvS 28 juni 2017, uitspraak 201608869/1/R3, ECLI:NL:RVS:2017:1724). Een toetsing aan de ladder voor duurzame verstedelijking is dus voor onderhavig initiatief niet aan de orde.

2.3 Provinciaal beleid

POL2014

Op 12 december 2014 hebben Gedeputeerde Staten het POL2014, met bijbehorend plan-MER, de Omgevingsverordening Limburg 2014 en het Provinciaal verkeers- en vervoersprogramma vastgesteld. Allemaal als onderdeel van een integrale omgevingsvisie. Deze documenten zijn op 16 januari 2015 in werking getreden.

De provinciale ruimtelijke ambitie komt voort uit de Limburgagenda: een voortreffelijk grensoverschrijdend leef- en vestigingsklimaat, dat eraan bijdraagt dat burgers en bedrijven kiezen voor Limburg; om er naar toe te gaan en vooral ook om er te blijven. In het POL staan de fysieke kanten van het leef- en vestigingsklimaat centraal. Belangrijke uitdagingen zijn het faciliteren van innovatie, het aantrekkelijk houden van de regio voor jongeren en arbeidskrachten, de fundamenteel veranderende opgaven op het gebied van wonen en voorzieningen, de leefbaarheid van kernen en buurten en het inspelen op de klimaatverandering.

Aan het provinciaal omgevingsbeleid ligt een aantal principes ten grondslag: kwaliteit staat daarbij centraal. Dat komt tot uiting in het koesteren van de gevarieerdheid van Limburg onder het motto 'meer stad, meer land', het bieden van ruimte voor verweving van functies, in kwaliteitsbewustzijn, en in dynamisch voorraadbeheer dat moet resulteren in een nieuwe vorm van groeien. Algemene principes voor duurzame verstedelijking sluiten hierop aan, zoals de ladder van duurzame verstedelijking en de prioriteit voor herbenutting van cultuurhistorische en beeldbepalende gebouwen.

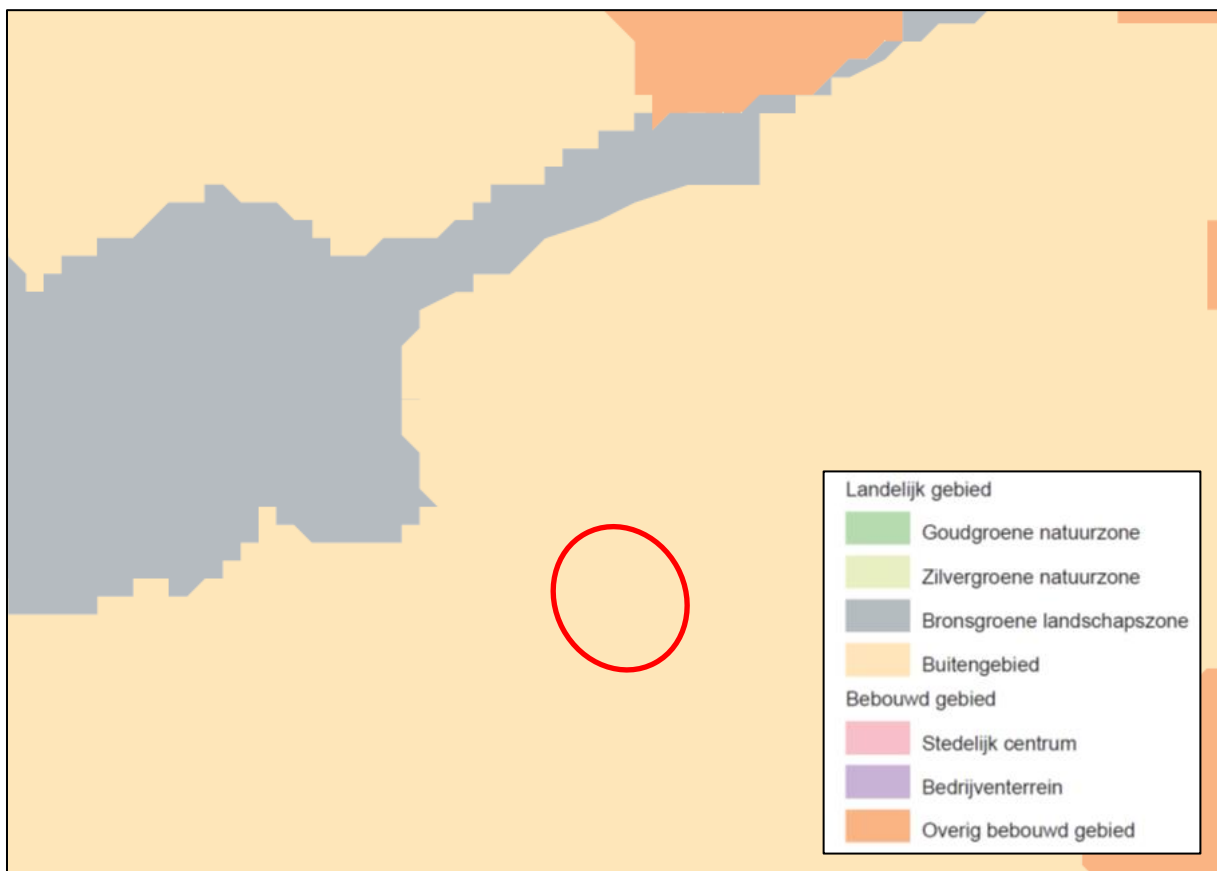
Woningen, bedrijventerreinen, kantoren en winkels zijn er in Limburg genoeg, in toenemende mate zelfs te veel. Tegelijkertijd is de kwaliteit steeds minder toegesneden op de behoefte. Op al deze gebieden liggen er nog grote kwalitatieve opgaven. Blijvende vernieuwing en innovatie zijn dan ook van groot belang, een stilstand is niet veroorloofd. De uitdaging is om een omslag te maken 'van kwantiteit naar kwaliteit' en meer schaarste te creëren. De sleutel ligt in dynamisch voorraadbeheer. Er zullen per regio visies gemaakt worden waarin gezamenlijke ambities, principes en werkwijzen zijn uitgewerkt. Voor sommige thema's gaat het ook om gezamenlijke programmering. Die vormen de basis voor bestuursovereenkomsten tussen regiogemeenten en provincie. De provincie borgt de uitvoering van die afspraken met voorzorgbepalingen in de Omgevingsverordening.

Het landelijk gebied in Limburg is heel aantrekkelijk. Dat wil de provincie graag zo houden. Niet voor niets is een leidend principe in dit POL 'meer stad, meer land'. Reden om bijzonder terughoudend te zijn met nieuwe stedelijke ontwikkelingen in het landelijk gebied.

Het landelijk gebied wordt geconfronteerd met een aantal stevige opgaven en vraagstukken die in het POL om antwoord vragen zoals de klimaatopgave (die zich vertaalt in vraagstukken op het gebied van hoogwaterveiligheid en regionale wateroverlast én van watertekorten en droogte), biodiversiteitsopgave, waterkwaliteitsopgave en opgaven in de watervoorziening. Belangrijk is ook om ruimte te bieden aan de economische sectoren die nauw met dat landelijk gebied verbonden zijn. De land- en tuinbouw, deels intensief en grootschalig, deels juist kleinschalig met een tendens naar

verbreding met niet-agrarische nevenfuncties. En daarnaast ook onderdelen van de vrijetijdseconomie. Ook het leegstands vraagstuk speelt nadrukkelijk in het landelijk gebied, vooral in Noord- en Midden-Limburg. Daar wordt de komende jaren een hausse aan vrijkomende agrarische bedrijfsbebouwing verwacht. Het proces van functieverlies speelt al langere tijd, maar het aanbod van leegstaand vastgoed blijft toenemen en de vraag blijft achterwege.

De kwaliteit van (de activiteiten in) het landelijk gebied draagt bij aan een aantrekkelijk woon- en leefklimaat in de steden en dorpen. Het aantrekkelijker en toegankelijker maken van het landelijk gebied voor toerisme en recreatie betekent overigens niet alleen dat agrariërs rekening houden met toeristen / burgers, maar zeker ook dat burgers worden aangesproken op begrip voor de bedrijfsvoering van agrariërs.

Afbeelding 3. Uitsnede zonering POL 2014

De grote variatie in omgevingskwaliteiten is een kenmerk en sterk punt van Limburg. Om daaraan recht te doen, worden in het POL2014 zeven globaal afgebakende gebiedstypen onderscheiden. Dit zijn zones met elk een eigen karakter, herkenbare eigen kernkwaliteiten, en met heel verschillende opgaven en ontwikkelingsmogelijkheden. Het plangebied is gelegen in de zone 'Buitengebied'. Het buitengebied omvat een breed scala aan gebieden variërend van landbouwgebieden in algemene zin, glastuinbouwgebieden, ontwikkelingsgebieden intensieve veehouderij, verblijfsrecreatieve terreinen, stadsrandzones tot linten en cluster van bebouwing. Beleidsmatig worden hier de volgende accenten gelegd:

- ontwikkelingsmogelijkheden voor nieuwe bedrijfslocaties landbouw;
- terugdringen milieubelasting vanuit landbouw;
- kwaliteit en functioneren ondergrond.

Onderhavig initiatief behelst het uitbreiden van een bestaande woning, er is dus geen sprake van nieuwvestiging van een woonfunctie in het buitengebied. Bovenstaande accenten worden dan ook niet belemmerd.

Derhalve past de voorgenomen uitbreiding binnen de provinciale uitgangspunten zoals gesteld in het POL2014.

Omgevingsverordening Limburg 2014

De Omgevingsverordening Limburg is op 1 januari 2011 in werking getreden maar is in 2014 gewijzigd vanwege de vaststelling van het POL2014, waarin was bepaald dat er een nieuw hoofdstuk Ruimte aan de Omgevingsverordening zou worden toegevoegd. Dat hoofdstuk Ruimte is gericht op de doorwerking van het ruimtelijke beleid van het POL2014 naar gemeentelijke ruimtelijke plannen. Behalve de toevoeging van het hoofdstuk Ruimte zijn in de Omgevingsverordening Limburg 2014 ook de verordeningen Veehouderijen en Natura2000 (van oktober 2013) en Wonen Zuid-Limburg (van juli 2013) opgenomen. Hiermee zijn alle verordeningen die betrekking hebben op het omgevingsbeleid ondergebracht in één document.

Het hoofdstuk Ruimte heeft twee kenmerkende verschillen met de andere onderdelen van de verordening.

In de eerste plaats bevat het hoofdstuk geen gedragsvoorschriften die gelden voor iedereen, maar uitsluitend instructiebepalingen die zijn gericht tot gemeentebesturen. Elders in de Omgevingsverordening wordt zeer incidenteel gebruik gemaakt van deze methodiek, maar het hoofdstuk Ruimte kent geen andere bepalingen dan opdrachten aan gemeentebesturen, die door de besturen in acht moeten worden genomen bij het vaststellen van bestemmingsplannen en bepaalde omgevingsvergunningen.

Het tweede verschil met de overige onderdelen van de Omgevingsverordening is dat de Wet ruimtelijke ordening slechts zeer beperkte mogelijkheden biedt om ontheffing te verlenen van een bepaling uit het hoofdstuk Ruimte.

Artikel 2.4.2 van de Omgevingsverordening Limburg heeft betrekking op 'wonen' en kent de volgende bepalingen:

1. Een ruimtelijk plan voor een gebied gelegen in de regio Noord-Limburg voorziet niet in de toevoeging van woningen aan de bestaande voorraad woningen alsmede aan de bestaande planvoorraad woningen anders dan op de wijze zoals beschreven in de door de gemeenteraden vastgestelde Regionale Structuurvisie Wonen Noord-Limburg.
2. Een ruimtelijk plan voor een gebied gelegen in de regio Midden-Limburg voorziet niet in de toevoeging van woningen aan de bestaande voorraad woningen alsmede aan de bestaande planvoorraad woningen anders dan op de wijze zoals beschreven in de door de gemeenteraden vastgestelde Structuurvisie Wonen, Zorg en Woonomgeving Midden-Limburg.
3. Een ruimtelijk plan voor een gebied gelegen in de regio Zuid-Limburg voorziet niet in de toevoeging van woningen aan de bestaande voorraad woningen alsmede aan de bestaande planvoorraad woningen.
4. Het derde lid is niet van toepassing indien:
 - a. er sprake is van een door de gemeenteraad vastgestelde Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg; en
 - b. het ruimtelijk plan voldoet aan het bepaalde in de vastgestelde Structuurvisie Wonen Zuid-Limburg.
5. De toelichting bij het ruimtelijke plan voor een gebied gelegen in de regio Noord-Limburg respectievelijk de regio Midden-Limburg respectievelijk de regio Zuid-Limburg, dat betrekking heeft op het toevoegen van woningen aan de bestaande voorraad woningen alsmede aan de bestaande planvoorraad woningen, bevat een verantwoording van de wijze waarop invulling is gegeven aan het bepaalde in het eerste lid respectievelijk het tweede lid respectievelijk het vierde lid.

6. De toelichting bij het ruimtelijk plan bevat tevens een verantwoording van de bijdrage die met de vaststelling van dat ruimtelijk plan wordt geleverd aan de regionale opgave gericht op het terugdringen van de planvoorraad van nog onbenutte bouwmogelijkheden voor woningen.

Onderhavig initiatief behelst enkel het uitbreiden van een bestaande woning dus zijn bovengenoemde bepalingen niet van toepassing. Voor het plangebied kent de Verordening geen verdere beperkingen.

Het initiatief is dan ook niet strijdig met de Omgevingsverordening Limburg 2014.

2.4 Regionaal beleid

Regionale Structuurvisie Wonen Noord-Limburg

De Regionale Structuurvisie Wonen Noord-Limburg, vastgesteld op 20 april 2016, is een visie waarmee de bestuurders van de gemeenten Beesel, Bergen, Gennep, Horst aan de Maas, Mook en Middelaar, Venlo, Venray en Peel en Maas en de provincie Limburg sturing geven aan de regionale woningmarkt. De structuurvisie heeft de status van intergemeentelijke structuurvisie op grond van artikel 2.1, lid 3 Wet ruimtelijke ordening (Wro). Daarmee heeft het document een juridische status met een zelfbindend karakter.

Samen met alle woonpartners zijn vijf inhoudelijke pijlers geïdentificeerd die de kern vormen van de visie. De pijlers rusten idealiter op een stevig fundament: krachtige gemeenten en een sterke regio. De inhoudelijke pijlers zijn:

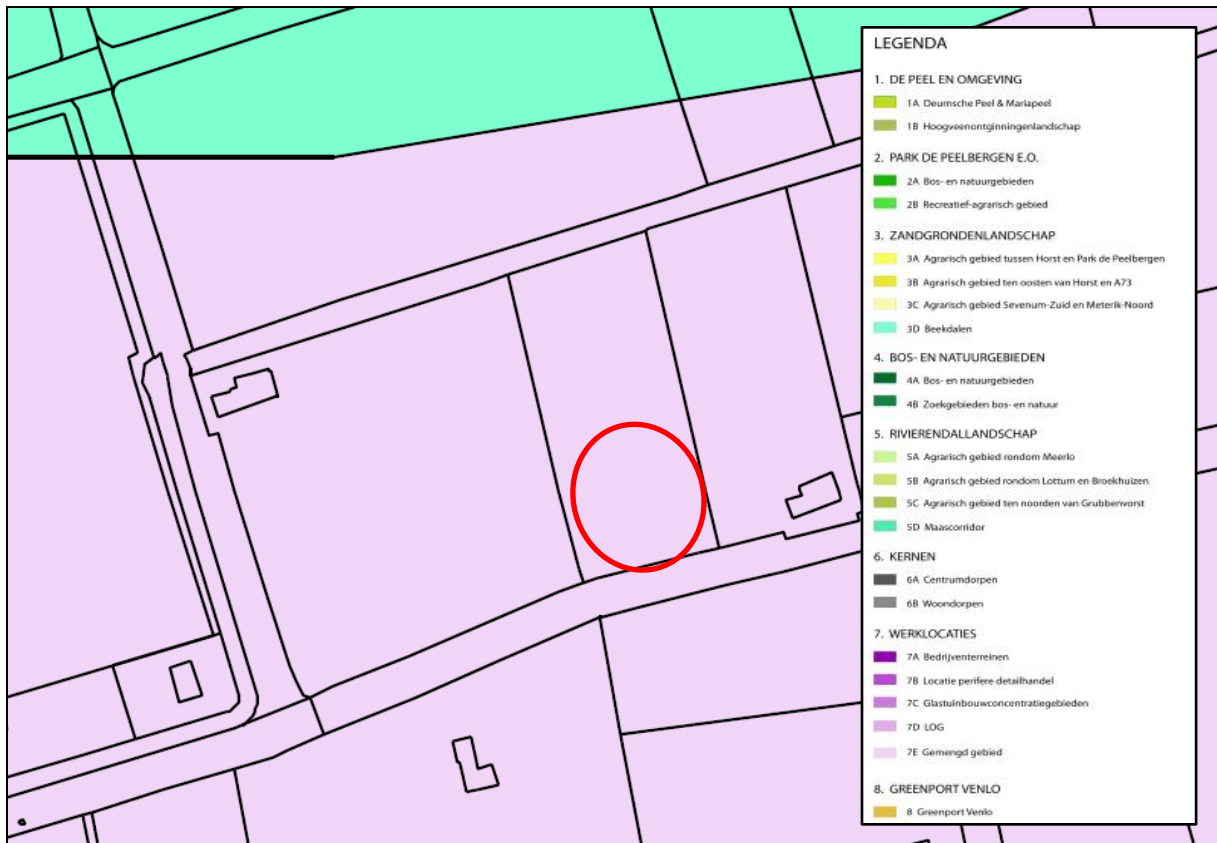
1. een gezonde woningmarkt in balans: nieuwbouw naar behoefte;
2. de juiste woning op de juiste plek en dynamisch voorraadbeheer;
3. goed wonen voor iedereen, maar met extra aandacht voor onder andere arbeidsmigranten;
4. kwaliteit bestaande voorraad en kernen meer centraal;
5. een levensloopvriendelijke en duurzame regio.

Onderhavig initiatief behelst enkel het uitbreiden van een bestaande woning. Daarmee wordt de kwaliteit van de bestaande woning verbeterd. Wat dat betreft wordt aangesloten bij pijler 4. De overige pijlers zijn voor onderhavig initiatief niet van toepassing. Derhalve bestaan op basis van de Regionale Structuurvisie Wonen Noord-Limburg geen belemmeringen voor onderhavig initiatief.

2.5 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Horst aan de Maas

In het kader van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) zijn gemeenten verplicht om, ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening, een structuurvisie vast te stellen voor het gehele grondgebied van de gemeente. Een structuurvisie bevat de hoofdlijnen van de voorgenomen ontwikkeling van een gebied, evenals de hoofdlijnen van het door de gemeente te voeren beleid. De gemeente Horst aan de Maas heeft haar regie op de uitvoering van het ruimtelijk beleid vormgegeven in de Structuurvisie Horst aan de Maas. De structuurvisie is op 9 april 2013 vastgesteld. Een evaluatie van de structuurvisie is op 9 juli 2015 vastgesteld.

Afbeelding 4. Gebiedsindeling gemeentelijke structuurvisie

De structuurvisie biedt het kader voor de gemeente om uitspraken te doen over de wenselijkheid van (ruimtelijke) ontwikkelingen. Het gemeentelijke grondgebied is om die reden ingedeeld in diverse deelgebieden. Het plangebied is gelegen in deelgebied 7E 'Gemengd gebied'. In dit gebied geldt een positieve grondhouding (ja) voor de module 'Groter bouwen'. Dit betekent dat in het geval de bouwka­vel met de bestemming 'Wonen' een omvang heeft van minimaal 1.500 m² mee kan worden gewerkt aan de uitbreiding van een woning tot maximaal 1.300 m³, onder de voorwaarden dat én een financiële afdracht wordt gedaan én een inrichtingsplan voor het erf wordt ingediend.

De bouwka­vel voor onderhavige locatie heeft een oppervlakte van 2.441 m² en is daarmee groter dan de minimale oppervlakte van 1.500 m². De financiële kwaliteitsbijdrage bij toepassing van de module 'Groter bouwen' bedraagt € 15,- per m³ extra hoofdgebouw boven 1.000 m³. In dit geval wordt de nieuwe inhoudsmaat 1.106 m³ en dus 106 m³ groter dan de rechtstreeks toegestane inhoudsmaat. De afdracht bedraagt derhalve 106 x 15 = € 1.590,- welke is vastgelegd in een anterieure overeenkomst. Daarnaast is een inrichtingsplan opgesteld voor onderhavige locatie. Dit inrichtingsplan wordt verder toegelicht in paragraaf 3.4. Ook het inrichtingsplan wordt opgenomen in de anterieure overeenkomst.

Derhalve wordt voldaan aan de uitgangspunten zoals genoemd in de structuurvisie.

Masterplan Wonen Horst aan de Maas

Het Masterplan Wonen (lokale woonvisie) 2016-2021, dat in juni 2016 door de gemeente Horst aan de Maas is vastgesteld, is een uitwerking van de regionale structuurvisie Wonen Noord Limburg. De beleidsopgaven zoals genoemd in het Masterplan Wonen betreffen de volgende:

1. een nieuwbouwprogramma met toekomstwaarde
2. een sluitend netwerk van wonen, zorg en welzijn

3. aantrekkelijk houden van de bestaande woningvoorraad en dorpen door verduurzaming in brede zin.

Deze beleidsopgaven resulteren in de volgende speerpunten in het masterplan Wonen:

- Streven naar een kwalitatief gedifferentieerd woningaanbod, dat aansluit op de vraag van onze huidige en toekomstige inwoners. Een gedifferentieerd woningaanbod biedt de mogelijkheid om een gewenste wooncarrière te maken binnen de gemeente (doorstroming) en draagt bij aan een evenwichtige bevolkingsopbouw.
- Ter bevordering van een evenwichtige bevolkingsopbouw wordt extra aandacht besteed aan woningen (huur en koop) voor jongeren, starters en senioren.
- Voor senioren is het van belang dat de woning zorggeschikt is en zij daar kunnen blijven wonen ook als ze zorg behoeven.
- In de bestaande particuliere woningvoorraad kan nog een flinke slag gemaakt worden op het gebied van duurzaamheid en het toekomst bestendig maken. Met name woningen uit de periode 1950-1985 vragen om (energetische) verduurzaming om deze toekomstbestendig en courant te houden.
- Realiseren van de nieuwbouw hoofdzakelijk binnen de bestaande bebouwing en in vrijkomend vastgoed in de woonkernen om de groene en landelijke omgeving tussen de woonkernen te behouden.
- Het stimuleren van de starters naar de bestaande voorraad, de realisatie van tijdelijke huurwoningen en de bewustwording van langer zelfstandig wonen.

Geen van de speerpunten zijn van toepassing op onderhavig initiatief. Het initiatief is derhalve passend binnen het Masterplan Wonen.

Groter bouwen in het Buitengebied

Het beleidsstuk 'Groter bouwen in het Buitengebied' heeft betrekking op nieuw te bouwen woningen in het buitengebied, of bestaande burgerwoningen in het buitengebied, die worden uitgebreid naar een inhoud, die de maatvoering van het bestemmingsplan Buitengebied van Horst aan de Maas overstijgen.

Op dit moment geldt voor woonbestemming in het buitengebied, dat de woningen niet groter mogen zijn dan 1.000 m³ (hoofdgebouw) met een bijgebouw van maximaal 100 m². Onderstaande punten geven de uitgangspunten waaraan een aanvraag voor een woning groter dan 1.000 m³, aan moet voldoen, voordat de gemeente medewerking verleent met de betreffende aanvraag.

1. Omvang kavel moet minimaal 1.500 m² bedragen;
2. Het hoofdgebouw moet vervaardigd worden op basis van kwaliteit voor de omgeving en bewoners en mag zonder extra compenserende maatregelen maximaal 1.300 m³ groot zijn. De nieuwe woningen moeten gerealiseerd worden door gebruik te maken van duurzame materialen met veel aandacht voor details en kleurschakering, die in overeenstemming is met de gebouwde omgeving en rekening houdend met de bestaande zicht- en rooilijnen;
3. De bijbehorende bouwwerken worden in vergelijkbare stijl gerealiseerd;
4. Tegenprestatie bij uitbreiding hoofdgebouw boven de 1.000 m³ is sloop elders in een verhouding 1:3 m² of een financiële afdracht van € 15,- per m³ boven de 1.000 m³;
5. Tegenprestatie bij uitbreiding bijbehorende bouwwerken boven de 100 m² is sloop elders in een verhouding 1:3 m² of een financiële afdracht van € 15,- per m² boven de 100 m²;
6. De kwaliteit van het erf is van groot belang, derhalve dient een landschappelijk inrichtingsplan aangeleverd te worden.

Ad. 1: De omvang van de bouwkavel met de bestemming 'Wonen' bedraagt 2.441 m².

Ad. 2: Bij de bouw van de uitbreiding zal waar mogelijk gebruik gemaakt worden van duurzame materialen die aansluiten bij de bouwstijl van de bestaande woning. Om rekening te houden met details, kleurenschakering, de omgeving en de bestaande zicht- en rooilijnen zal gebouwd worden conform een architectonisch ontwerp.

Ad. 3: De bestaande bijbehorende bouwwerken, zijnde de garage/berging, is gebouwd in vergelijkbare stijl als de bestaande woning. Hier wordt niets aan veranderd.

Ad. 4: Bij onderhavig initiatief wordt de nieuwe inhoudsmaat 1.106 m³ en dus 106 m³ groter dan de rechtstreeks toegestane inhoudsmaat. De afdracht bedraagt derhalve $106 \times 15 = \text{€ } 1.590,-$ welke is vastgelegd in een anterieure overeenkomst.

Ad. 5: Niet van toepassing, de bijbehorende bouwwerken worden zoals reeds bestaand aanwezig in stand gehouden.

Ad. 6: Voor onderhavige locatie is een inrichtingsplan opgesteld. Dit inrichtingsplan wordt verder toegelicht in paragraaf 3.4. Het inrichtingsplan wordt opgenomen in een anterieure overeenkomst.

Derhalve kan gesteld worden dat aangesloten wordt bij de uitgangspunten van het beleid 'Groter bouwen in het Buitengebied'.

2.6 Conclusie

Onderhavig initiatief voldoet aan alle gestelde eisen zoals genoemd in de van toepassing zijnde beleidskaders. Vanuit de beleidskaders bestaan dus geen belemmeringen voor onderhavig planvoornemen.

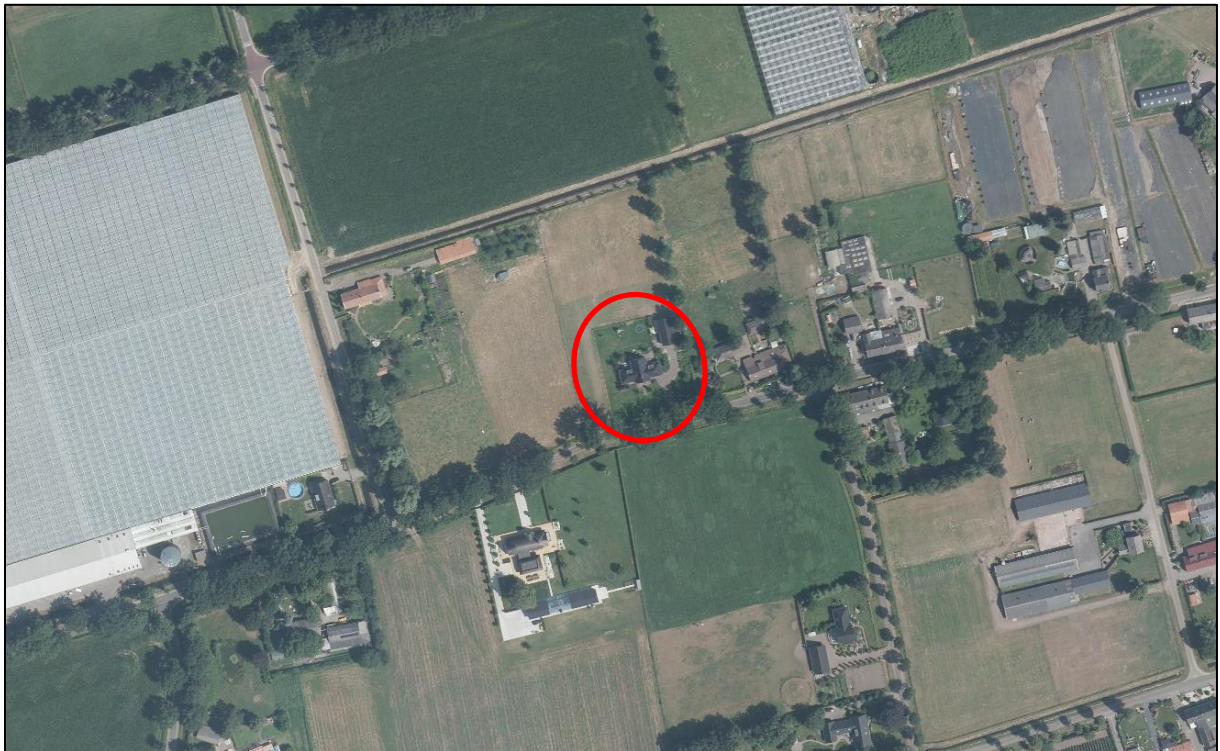
3 PROJECTPROFIEL

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt een omschrijving gegeven van het plangebied en haar omgeving. Verder wordt het project en het bijbehorende landschappelijke inpassingplan toegelicht.

3.2 Gebiedsbeschrijving

Het plangebied is gelegen op de locatie Americaanseweg 126 ten zuidwesten van de kern Meterik en maakt onderdeel uit van de gemeente Horst aan de Maas. De Americaanseweg loopt vanaf de Herstraat in Horst tot aan de T-splitsing met de Nieuwe Peeldijk en de Reindonkerweg. Daarbij kruist de Americaanseweg onder andere de Westsingel en de Speulhofsbaan. De Americaanseweg kenmerkt zich door redelijk veel opgaande wegbeplanting waarbij (voormalige) agrarische bedrijven en bedrijfswoningen zich afwisselen met burgerwoningen.

Afbeelding 5. Luchtfoto plangebied (rood omcirkeld) en omgeving

In de omgeving van het plangebied zijn verschillende (voormalige) agrarische bedrijven gelegen, afgewisseld met burgerwoningen. Onder de agrarische bedrijven zijn onder andere een glastuinbouwbedrijf, akkerbouwbedrijf, paardenhouderij en pluimveehouderij in de omgeving van het plangebied gelegen.

3.3 Projectbeschrijving

Initiatiefnemer is voornemens om de bestaande woning op de locatie Americaanseweg 126 te Meterik uit te breiden. De thans aanwezige woning is medio 2010-2011 gebouwd als een zogenaamde Ruimte voor Ruimte

woning. Behalve de woning is er ook een losstaande garage/berging op het perceel aanwezig. De bestaande woning heeft een inhoudsmaat van 859 m³. Wens is om de bestaande woning aan de achterzijde (noordzijde) uit te bouwen. Daarmee ontstaat er op de begane grond een ruimere leefkeuken en op de verdieping een extra slaapkamer. Door het vergroten van de woning neemt de inhoudsmaat toe van 859 m³ naar 1.094 m³.

3.4 Landschappelijke inpassing

In het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Horst aan de Maas' geldt voor onderhavige locatie de gebiedsaanduiding 'Overige zone – Kampen'. Dat betekent dat de gronden tevens bestemd zijn voor het behoud, de bescherming, de ontwikkeling en/of het herstel van de desbetreffende cultuurhistorische, landschappelijke en natuurlijke waarden welke bij het betreffende gebied horen. Voor de kampen gelden de volgende te behouden en/of te herstellen waarden:

- Structuur- en gradiëntrijk landschap. Afwisseling van open, kleinschalige en besloten gebieden.
- Grillige verkaveling tot blokvormige verkavelingen.
- Bochtige wegen (onder invloed van het reliëf) en rechte wegen (blokvormige verkaveling).
- Oude akkercomplexen met karakteristieke bolle vorm die gehandhaafd moeten blijven en openheid ten zuidoosten van Melderslo.
- Cultuurhistorisch waardevolle bebouwing, met name aan de randen van oude akkercomplexen.
- Zichtlijnen over oude akkercomplexen.
- Grote variatie in landschapselementen, zoals boscomplexen, bomenrijen, houtwallen- en singels en bomengroepen.
- Houtwallen inzetten als raamwerk waarbinnen grondgebonden ontwikkelingen mogelijk zijn.
- Door het structuur- en gradiëntrijke landschapstype herbergt het diverse natuurwaarden.
- Geprojecteerde verbindingzone tussen Peel, Schadijksche Bosschen en Zuringspeel / Kronenbergerheide.

Bij het uitwerken van het landschappelijke inpassingsplan is zo veel mogelijk rekening gehouden met bovenstaande waarden. Dat heeft geleid tot het inpassingsplan zoals in afbeelding 6.

Het inpassingsplan bestaat uit 4 onderdelen:

1. Groep van 5 verschillende fruitbomen aan de rechterzijde van de oprijlaan welke het zicht op de uitbreiding vanaf de Amerikaanseweg komende uit oostelijke richting beperkt.
2. Groep van 4 solitaire haagbeuken langs het looppad richting de voordeur van de woning.
3. Een solitaire boom op de noordwestelijke hoek van de bestaande woning welke het zicht op de uitbreiding vanaf de Amerikaanseweg komende uit westelijke richting beperkt.
4. Beukenhaag aan de zuid- en oostzijde van de bestaande woning die het eigen erf en de tuin afscheiden van de Amerikaanseweg en de naastgelegen woning.
5. Rij van 8 fruitbomen ter plaatse van de noordelijke perceelsgrens.

Deze vorm van landschappelijke inpassing sluit aan bij de beoogde variatie in landschapselementen zoals genoemd bij de waarden behorende bij het kampenlandschap.

Afbeelding 6. Impressie landschappelijke inpassing.

3.5 Conclusie

De uitbreiding van de bestaande woning is op onderhavige locatie passend te noemen. De uitbreiding is daarbij op een goede manier landschappelijk ingepast in haar omgeving.

4 SECTORALE ASPECTEN

4.1 Inleiding

Bij de uitvoering van onderhavig initiatief dient rekening gehouden te worden met (milieu-)aspecten vanuit de omgeving en op de omgeving. Het onderzoek naar de milieuaspecten bodem, geluid, lucht, externe veiligheid en milieuzonering voor het plangebied wordt in de navolgende paragrafen beschreven. Eveneens is gekeken naar de gevolgen van de uitbreiding van de bestaande woning voor de aspecten archeologie, leidingen en infrastructuur, natuur en landschap, flora en fauna, waterhuishouding en verkeer. De hieruit voortkomende bevindingen worden in onderstaande paragrafen toegelicht.

4.2 Milieuaspecten

4.2.1 Bodem- en grondwaterkwaliteit

Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Dit betekent dat het aspect bodemkwaliteit voor vrijwel alle ruimtelijke plannen relevant is en daarom onderzocht, beoordeeld en beschreven moet worden.

Op 13 mei 2009 is door HMB B.V. op onderhavige locatie een verkennend bodemonderzoek (kenmerk: 09217101A) verricht ten behoeve van de bouw van de thans bestaande woning. Destijds was het perceel nog in agrarisch gebruik als weiland. De onderzoeksresultaten gaven destijds geen aanleiding om aanvullend of nader bodemonderzoek te adviseren. Gezien de huidige functie als woonbestemming valt het niet te verwachten dat de bodem- en grondwaterkwaliteit sindsdien verslechterd is.

Het aspect bodem- en grondwaterkwaliteit vormt dan ook geen belemmering voor onderhavig initiatief.

4.2.2 Geluid

Wegverkeerslawaaï

Een ruimtelijke ontwikkeling, waarbij sprake is van de realisatie van een geluidsgevoelig object dient te worden getoetst aan de Wet geluidhinder. In deze wet wordt aangegeven hoe voor een gebied waar een ruimtelijke ontwikkeling plaatsvindt dient te worden omgegaan met geluidhinder als gevolg van wegverkeer, industrie en spoorwegen. Deze ruimtelijke onderbouwing leidt niet tot het realiseren van een nieuw geluidsgevoelig object, maar tot uitbreiding van een bestaand geluidsgevoelig object. Bij de bouw van de bestaande woning is door middel van een akoestisch onderzoek uitgevoerd door Oranjewoud op 27 oktober 2009 (Akoestisch onderzoek Ruimte voor Ruimte op 13 locaties Horst aan de Maas, locatie: Amerikaanseweg HO 0.59) reeds aangetoond dat voor de bestaande woning geen belemmeringen bestaan op het gebied van wegverkeerslawaaï. Gezien het feit dat de uitbreiding aan de achterzijde van de bestaande woning plaatsvindt zullen in het kader van wegverkeerslawaaï dus geen belemmeringen optreden.

Railverkeerslawaaï

Het plangebied is niet gelegen binnen de onderzoekszone van de meest nabij gelegen spoorlijn Venlo-Nijmegen. Een onderzoek naar railverkeerslawaaï is dan ook niet aan de orde.

Industrielawaaï

Het plangebied is niet gelegen binnen de geluidzone van een gezoneerd industrieterrein of in de nabijheid van een industrieel bedrijf. Een onderzoek naar industrielawaaï is dan ook niet aan de orde.

4.2.3 Luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit in werking en staan de hoofdlijnen voor regelgeving rondom luchtkwaliteitseisen beschreven in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5 Wm).

Heersende luchtkwaliteit

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient te worden bezien of de luchtkwaliteit ter plaatse voldoende is voor de bouw van twee woningen.

Rondom het plangebied bevinden zich diverse wegen als emissiebronnen van luchtverontreinigende stoffen (uitlaatgassen van verkeer). Deze bronnen zijn opgenomen in de achtergrondconcentraties, zoals die door het RIVM jaarlijks in kaart worden gebracht. Normaal gesproken zijn er in het oosten en zuiden van Nederland geen knelpunten op het gebied van de luchtkwaliteit met betrekking tot fijn stof en stikstofdioxide te verwachten. De grootschalige concentratiekaart Nederland (GCN) geeft per km-vak de huidige achtergrondconcentraties weer.

Volgens de kaarten van het RIVM bedraagt momenteel de concentratie fijn stof (PM_{2,5}) ter plaatse 11,5 µg/m³, de concentratie fijn stof (PM₁₀) 18,7 µg/m³ en de concentratie stikstofdioxide (NO₂) 17,7 µg/m³. In de Wet milieubeheer is de jaargemiddelde grenswaarde voor PM_{2,5} 25 µg/m³, terwijl de jaargemiddelde grenswaarde voor PM₁₀ 40 µg/m³ bedraagt. Voor NO₂ bedraagt de jaargemiddelde grenswaarde eveneens 40 µg/m³. Volgens de kaarten van het RIVM is de luchtkwaliteit ter plaatse voldoende, waardoor er sprake is van een goed woon- en leefklimaat.

Effect op luchtkwaliteit

De AMvB 'NIBM' legt vast, wanneer een ruimtelijke ontwikkeling niet in betekenende mate (NIBM) bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. De achtergrond van het beginsel 'niet in betekende mate' is dat de gevolgen van een ontwikkeling voor de luchtkwaliteit in een aantal gevallen (beschreven in de ministeriële Regeling NIBM) worden tenietgedaan door de ontwikkeling van bijvoorbeeld schonere motoren in het gehele land.

Op 1 augustus 2009 is het nationaal samenwerkingsprogramma luchtkwaliteit (NSL) in werking getreden. Hierdoor dient bij plannen die de luchtkwaliteit beïnvloeden niet langer te worden uit gegaan van de normen uit de interimperiode. Nu het NSL in werking is getreden is een ontwikkeling NIBM, als aannemelijk is dat de ontwikkeling een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3% grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel fijn stof en NO₂. Als de 3% grens voor PM₁₀ of NO₂ niet wordt overschreden, dan hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden.

Voor woningbouwlocaties is een NIBM-grens vastgesteld. Het 3% criterium wordt niet overschreden bij nieuwbouw van 1.500 of minder woningen (netto) bij minimaal 1 ontsluitingsweg en bij nieuwbouw van 3.000 of minder woningen bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling.

Onderhavig initiatief voorziet in de mogelijkheid om een bestaande woning uit te breiden. Dit betekent dat ruimschoots binnen het 3% criterium gebleven wordt. Het planvoornemen draag dan ook 'niet in betekende mate' (NIBM) bij aan de heersende luchtkwaliteit.

4.2.4 Geur

Geur kan hinder veroorzaken in de leefomgeving. Wanneer deze hinder inderdaad ondervonden wordt, kan dit zelfs invloed hebben op de gezondheid. Geurhinder dient daarom zoveel mogelijk beperkt te worden door

regels te stellen aan de uitstoot van geuremissies en bepaalde afstanden aan te houden ten opzichte van geurgevoelige objecten.

Bij het beoordelen van het aspect geur zijn twee vragen van belang:

1. Worden omliggende agrarische bedrijven als gevolg van de bestemmingswijziging gehinderd in hun bedrijfsvoering?
2. Is en blijft er sprake van een goed woon- en leefklimaat in de betreffende woning?

Ad 1. Onderhavig initiatief behelst het uitbreiden van een bestaande woning binnen een woonbestemming. Er is geen sprake van een bestemmingswijziging waardoor omliggende agrarische bedrijven in hun bedrijfsvoering gehinderd zouden kunnen worden. Binnen het volledige bouwvlak is het toegestaan om geurgevoelige bebouwing op te richten.

Ad 2. Onderhavig initiatief behelst het uitbreiden van een bestaande woning binnen een woonbestemming. Ter plaatse van de bestaande woning is sprake van een goed woon- en leefklimaat. Dit is reeds aangetoond in de ruimtelijke onderbouwing van 18 januari 2010 (HO.059) waarin het realiseren van de bestaande woning gemotiveerd is. Daarom kan dan ook gesteld worden dat dit ook zal gelden ter plaatse van de uitbreiding van de woning.

Derhalve vormt het aspect geur geen belemmering voor onderhavig initiatief.

4.2.5 Bedrijven en milieuzoneringen

Milieuzonering is het aanbrengen van een noodzakelijke ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende en milieugevoelige functies ter bescherming of vergroting van de kwaliteit van de leefomgeving.

Bedrijven en instellingen zijn verplicht te voldoen aan de eisen uit het Activiteitenbesluit, dan wel een omgevingsvergunning te hebben voor de exploitatie van het bedrijf, waarbij rekening gehouden dient te worden met omliggende woonbebouwing. Door middel van de milieuwet- en regelgeving wordt (milieu)hinder in woongebieden zoveel mogelijk voorkomen. Indien woningbouw wordt gerealiseerd in de directe omgeving waar milieugevoelige objecten zijn toegelaten, dan dient rekening gehouden te worden met de bestaande rechten van deze bedrijven om aan te tonen dat in de woningen sprake is van een goed woon- en leefklimaat.

Als hulpmiddel voor de inpassing van bedrijvigheid in haar fysieke omgeving of van gevoelige functies nabij bedrijven, heeft de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG), in samenwerking met de Ministeries van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en Economische zaken, in 2009 een indicatieve bedrijvenlijst opgesteld.

Bij deze lijst wordt rekening gehouden met de aard van de betreffende activiteit (milieucategorie) en de aard van de lokale omgeving. Gesteld wordt dat in een gemengd gebied al een hoger achtergrondgeluidsniveau heerst dan in een rustige omgeving. Daardoor kan in gemengd gebied een kleinere richtafstand gehanteerd worden. De te hanteren afstanden zijn opgenomen in tabel 1.

Als de afstand tussen het plangebied en de inrichting voldoet aan de richtafstand voor het betreffende omgevingstype, wordt gesteld dat het bedrijf niet onevenredig wordt geschaad en dat een goed woon- en leefklimaat in het plangebied gewaarborgd is.

Tabel 1. Richtafstanden op basis van VNG-brochure

milieucategorie	rustige woonwijk of rustig buitengebied [m]	gemengd gebied [m]
1	10	0
2	30	10
3.1	50	30
3.2	100	50
4.1	200	100
4.2	300	200
5.1	500	300
5.2	700	500
5.3	1000	700
6	1500	1000

De omgeving van het plangebied kan het beste gedefinieerd worden als 'rustig buitengebied'. In tabel 2 is de richtafstand afgezet tegen de werkelijke afstand tussen het plangebied en omliggende functies.

Tabel 2. Richtafstanden van omliggende functies

Bedrijf	Adres	SBI-2008	Richtafstand VNG 'rustige woonwijk'				Werkelijke afstand
			Geur	Stof	Geluid	Gevaar	
Glastuinbouw	Kannegietweg 1	011, 012, 013	10	10	30	10	149
Stal Tacken	Kannegietweg 11	0143	50	30	30	0	285
Pluimveebedrijf	Kannegietweg 6	0147	200	30	50	0	242
Kwekerij Oase	Oude Peeldijk 4	011, 012, 013	10	10	30	10	148
Glastuinbouw	Dwarsweg 2A	011, 012, 013	10	10	30	10	117
't Vöske	Americaanseweg 111	0143	50	30	30	0	152

Uit tabel 2 blijkt dat ten opzichte van omliggende bedrijven aan alle richtafstanden voldaan wordt. Derhalve kan gesteld worden dat omliggende bedrijven niet onevenredig geschaad worden in haar bedrijfsvoering en dat een goed woon- en leefklimaat in het plangebied gewaarborgd zijn.

4.2.6 Externe veiligheid

Het algemene beleid voor externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor (beperkte) kwetsbare objecten vanwege: het gebruik, de opslag en de productie van gevaarlijke stoffen (inrichting), het transport van gevaarlijke stoffen (openbare wegen, water- en spoorwegen, buisleidingen) en het gebruik van luchthavens.

Het beleid is onder andere verankerd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichting (Revi) en verder uitgewerkt / toegelicht in o.a. de Handleiding Externe Veiligheid Inrichtingen en de Handleiding Verantwoordingsplicht Groepsrisico.

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is het beleid gebaseerd op het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) en de Wet vervoer gevaarlijke stoffen (Wvgs). Hiermee moet voorkomen worden dat zich externe veiligheidsknelpunten zullen gaan voordoen langs spoor- en waterwegen en het hoofdwegennet.

Het transport van gevaarlijke stoffen middels buisleidingen is gebaseerd op het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). Dit besluit verplicht gemeenten en provincies om buisleidingen op te nemen in het bestemmingsplan, inclusief een belemmerende zone. Het Bevb gaat niet uit van bebouwings-, veiligheids- of toetsingsafstanden, maar van grenswaarden voor plaatsgebonden risico en een verantwoordingsplicht voor groepsrisico, vergelijkbaar met het Bevi.

De opslag van ontplofbare stoffen voor civiel gebruik is gereguleerd in de circulaire opslag ontplofbare stoffen voor civiel gebruik. Hierin worden veiligheidsafstanden gegeven ten opzichte van inrichtingen waar dergelijke stoffen opgeslagen worden. De gemeente is verplicht deze afstanden binnen het bestemmingsplan aan te houden. Dit geldt ook voor veiligheidsafstanden ten behoeve van de opslag van vuurwerk, welke in het Vuurwerkbesluit zijn vastgelegd.

In het externe veiligheidsbeleid staan twee doelen centraal: de bescherming van individuen tegen de kans op overlijden als gevolg van een ongeluk en de bescherming van de samenleving tegen het ontwrichtende effect van een ramp met een groter aantal slachtoffers; respectievelijk het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR). Het plaatsgebonden risico van een bepaalde activiteit is de kans per jaar op een bepaalde plaats, dat een continu daar aanwezig gedacht persoon die onbeschermd is, komt te overlijden als gevolg van een mogelijk ongeluk met die activiteit. Het groepsrisico is de kans per jaar dat in één keer een groep mensen van een bepaalde omvang komt te overlijden bij een ongeval met gevaarlijke stoffen. Voor het groepsrisico is geen norm gesteld. Uit het vigerende beleid, zoals onder andere vastgelegd in het Bevi, geldt een verantwoordingsplicht.

Plaatsgebonden risico

Bij het inventariseren van de aanwezige risicobronnen in de omgeving van het plangebied is gebruik gemaakt van de risicokaart (). Volgens deze risicokaart liggen er geen risicovolle inrichtingen en/of objecten binnen een straal van 500 meter rondom het plangebied.

Groepsrisico

In dit geval geldt er geen verantwoordingsplicht in het kader van het groepsrisico. Het aantal woonachtigen binnen het plangebied neemt door onderhavig initiatief niet toe.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt derhalve geen belemmering in het kader van dit wijzigingsplan.

4.2.7 Milieueffectrapportage

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r gewijzigd. De belangrijkste aanleidingen hiervoor zijn de modernisering van de m.e.r wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009¹. Uit deze uitspraak volgt dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn om wel of geen m.e.r.- (beoordeling) uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit lijst C en D zit, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een kwetsbaar natuurgebied ligt.

Gemeenten en provincies moeten daarom per 1 april 2011 ook bij kleine bouwprojecten beoordelen of een m.e.r.-beoordeling nodig is. Achterliggende gedachte hierbij is dat ook kleine projecten het milieu relatief zwaar kunnen belasten en ook bij kleine projecten van geval tot geval moet worden beoordeeld of een MER nodig is.

Een m.e.r.-beoordeling is een toets van het bevoegd gezag om te beoordelen of bij een project belangrijke nadelige milieugevolgen kunnen optreden. Wanneer uit de toets blijkt dat er belangrijke nadelige

¹ HvJ EG 15 oktober 2009, zaak C-255/08 (Commissie tegen Nederland)

milieugevolgen kunnen optreden moet er een m.e.r.-procedure worden doorlopen. Met andere woorden dan is het opstellen van een MER nodig.

Beoordeling noodzakelijkheid m.e.r.(-beoordeling)

Om te bepalen of een m.e.r.(-beoordeling) noodzakelijk is dient bepaald te worden of de ontwikkeling voorkomt in lijst C of lijst D van het Besluit, of de drempelwaarden worden overschreden, of de ontwikkeling in een kwetsbaar gebied ligt en of er belangrijke milieugevolgen zijn.

Drempelwaarden Lijst C en D

In het plangebied wordt een bestaande woning uitgebreid. Het realiseren daarvan komt niet voor in bijlage C van het besluit m.e.r. Er is dus geen sprake van de verplichting om een m.e.r. procedure te doorlopen.

Op grond van categorie D11.2 geldt een m.e.r.-beoordelingsplicht voor onder andere de aanleg of wijziging van 'een stedelijk ontwikkelingsproject', in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op:

1. Een oppervlakte van 100 hectare of meer,
2. Een aaneengesloten gebied en 2000 of meer woningen bevat, of
3. Een bedrijfsvloeroppervlakte van 200.000 m² of meer.

Blijkens de nota van toelichting bij het Besluit m.e.r.² kan het bij een stedelijk ontwikkelingsproject gaan om 'bouwprojecten als woningen, parkeerterreinen, bioscopen, theaters, sportcentra, kantoorgebouwen en dergelijke of een combinatie daarvan'.

Aangezien in dit geval sprake is van de uitbreiding van een bestaande woning is er geen sprake van een m.e.r.-beoordelingsplicht.

Vormvrije m.e.r.-beoordeling

In het Besluit m.e.r. is aangegeven dat de omvang van een project niet het enige criterium mag zijn om wel of geen m.e.r.(-beoordeling) uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit lijst C en D zit, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een kwetsbaar natuurgebied ligt. In feite zijn daarmee de geval definities (de drempelwaarden in kolom 2 in de D-lijst) indicatief gemaakt. Dit betekent dat niet meer kan worden volstaan met de mededeling in het besluit dat de omvang van de activiteit onder de drempelwaarde ligt en dus geen m.e.r. (beoordeling) noodzakelijk is. Onder de geldende regeling moet een motivering worden gegeven. Deze motivering moet zijn gebaseerd op een toets die qua inhoud (dat wil zeggen: op basis van dezelfde criteria) aansluit bij de m.e.r.-beoordeling, de diepgang kan echter anders zijn en er zijn geen vormvereisten. Voor deze toets wordt de term vormvrije m.e.r.-beoordeling gehanteerd.

Gemeenten en provincies moeten nu dus ook bij kleinere bouwprojecten beoordelen of een m.e.r.-beoordeling nodig is. Die beoordeling is vormvrij. Uit deze toelichting blijkt dat het plangebied niet is gelegen in een gevoelig gebied en geen negatieve effecten heeft op elders gelegen gevoelige gebieden. Er is geen risico op verontreiniging en de ontwikkeling leidt niet tot hinder voor omliggende functies. Er worden geen gevaarlijke stoffen gebruikt en/of technologieën toegepast, waardoor er geen sprake is van risico op ongevallen. Deze toelichting kan beschouwd worden als een vormvrije m.e.r. Hieruit blijkt dat er geen sprake is van nadelige gevolgen voor het milieu.

Conclusie

1. De uitbreiding van een bestaande woning komt niet voor in onderdeel C van de bijlage bij het Besluit m.e.r. Er hoeft dus geen MER te worden opgesteld;

² Staatsblad 2011, nr. 102

2. De activiteit (uitbreiding van een bestaande woning) valt wel onder categorie D11.2 van onderdeel D van de bijlage bij het Besluit m.e.r. Er geldt echter geen m.e.r.-beoordelingsplicht omdat de in kolom 2 bij deze categorie genoemde 'drempelwaarden' niet worden overschreden;
3. Omdat de activiteiten wel worden genoemd in een van de categorieën in onderdeel D van de bijlage bij het Besluit m.e.r. maar de drempelwaarden niet worden overschreden, dient in beginsel voor dit plan wel een vormvrije m.e.r.-beoordeling te worden uitgevoerd;
4. Uit onderhavige toelichting blijkt dat de activiteiten op grond van de selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling niet tot belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu leiden en dus geen aanleiding vormen om op grond hiervan alsnog een m.e.r.-beoordeling uit te voeren.

Kortom, voor de uitbreiding van de bestaande woning bestaan er vanuit dit kader geen belemmeringen.

5.2.8 Spuitzones

In een ruimtelijk plan dient te worden beoordeeld of sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Daarbij dient ook rekening gehouden te worden met spuitzones ten behoeve van het gebruik van bestrijdingsmiddelen.

Hoewel er voor het gebruik en de introductie van bestrijdingsmiddelen diverse wetten, besluiten en regels van toepassing zijn, zijn er geen wettelijke bepalingen inzake de minimaal aan te houden afstanden tussen gronden waarop bomen en andere gewassen in de open lucht worden gekweekt en nabijgelegen gevoelige functies, waaronder woningen.

In de praktijk is een vuistregel ontstaan die aangeeft dat er ten minste een afstand van 50 meter tussen een boomkwekerij en een gevoelig object in acht moet worden genomen. Bij deze afstand wordt er enerzijds van uitgegaan dat de bedrijfsvoering van de kweker niet wordt belemmerd, en anderzijds dat er geen nadelige effecten optreden voor een goed woon- en leefklimaat. Deze afstand is echter indicatief. Dat wil zeggen dat er gemotiveerd van kan worden afgeweken. Het meest dichtbij gelegen perceel met een agrarische bestemming waarop gewasbeschermingsmiddelen kunnen worden toegepast ligt op een afstand van 18 meter van de nieuwe bebouwing oostelijke richting. De afstand wijzigt niet ten opzichte van de bestaande afstand. Op de percelen wordt al jarenlang gras geteeld, een teelt waar nauwelijks bespuitingen plaatsvinden.

Uit jurisprudentie en onderzoek komen de volgende aandachtspunten naar voren bij spuitzones en een goed woon- en leefklimaat:

1. Wat wordt planologisch mogelijk gemaakt?
2. Welke gewasbeschermingsmiddelen worden gebruikt?
3. Wat zijn de effecten van de gewasbeschermingsmiddelen voor de mens bij blootstelling en het gebruik driftreducerende middelen?
4. Wat is de overheersende windrichting?

Ad. 1. De bestaande woning wordt in noordelijke richting uitgebreid. De afstand tot percelen waar gewasbeschermingsmiddelen worden toegepast wijzigt niet.

Ad. 2. Uitgegaan is van de gewasbeschermingsmiddelen die in de teelt van gras het meest worden gebruikt. Dat is namelijk de meest representatieve situatie. In de bomenteelt worden hoofdzakelijk onkruidbestrijdingsmiddelen gebruikt.

Ad. 3 Uit onderzoek van de Wageningen Universiteit (door J.C. van der Zande) blijkt dat de gezondheidsrisico's van gewasbeschermingsmiddelen voor omwonenden en bezoekers met name liggen bij opname van stoffen door de huid. Uit het onderzoek blijkt dat voor het middel Dimethoaat (het middel met het hoogste risico) het blootstellingseindpunt niet wordt overschreden bij bespuiting op bomen met blad op een afstand van 10 m. Dit komt onder meer omdat er in een neerwaartse richting gespoten wordt. Deze spuitmethode is voor de kweker

het meest efficiënt en effectief. Drift is daarbij veel lager dan in de fruitteelt waar op- en zijwaarts gericht gespoten wordt.

Ad. 4. In verband met de mogelijke verwaaiing van spuitvloeistof is de overheersende windrichting tevens van belang. De meest voorkomende windrichting in Nederland is de wind uit zuidwestelijke richting. De wind waait daarmee overwegend van de woning af. De woning ligt op minimaal 18 meter van percelen grasland.

Zoals beschreven onder ad. 3 blijkt dat een afstand van 10 m tussen het spuiten en de woning toereikend is voor het waarborgen van een goed woon- en leefklimaat. Alle agrarisch bestemde percelen waarop gewasbeschermingsmiddelen kunnen worden toegepast liggen op ten minste 18 meter van de nieuwe bebouwing.

Conclusie is dat de afstand toereikend is voor een goed woon- en leefklimaat.

5.2.9 Gezondheid

In juli 2016 is het VGO-onderzoek (Veehouderij en gezondheid omwonenden-onderzoek) verschenen. Hierin is onderzocht of het wonen in de buurt van veehouderijen effect kan hebben op de gezondheid van de omwonenden. Hieruit zijn een aantal positieve en een aantal negatieve gezondheidseffecten naar voren gekomen. Een eenduidig antwoord is dan ook niet gegeven. Positieve gezondheidseffecten zijn onder andere dat is aangetoond dat mensen die rondom veehouderijen wonen minder astma en allergieën hebben. Dicht bij veehouderijen wonen mindermensen met COPD, een chronische ziekte aan de longen. Daar staat tegenover dat de mensen in deze omgeving die wel COPD hebben, daar vaker en/of ernstigere complicaties van hebben. In 2017 is er een tweede rapport 'Veehouderij en gezondheid omwonenden - aanvullende analyses' gepubliceerd. Daarin zijn nieuwe analyses gedaan om de eerdere resultaten nog eens extra bevestigd te krijgen. De belangrijkste resultaten van het tweede rapport luiden als volgt:

- Meer longontsteking
Rond pluimveehouderijen en geitenhouderijen komen iets vaker longontstekingen voor.
- Minder astma en allergie
Bij mensen die dicht bij een veehouderij wonen komen astma en neusallergie minder voor.
- Verminderde longfunctie
Mensen die in de buurt van veel veehouderijen wonen kunnen een verminderde longfunctie hebben wanneer zij in de buurt van 15 of meer veehouderijen wonen. Ook is de longfunctie lager bij een hoge concentratie ammoniak in de lucht. Ammoniak komt uit mest. De afstand tot de veehouderij is hierbij niet van invloed.
- Niet vaker ziekteverwekkers
Hepatitis E-virus infecties en de resistente ESBL-bacteriën en *Clostridium difficile* komen net zo vaak voor bij mensen die dichtbij veehouderijen wonen als mensen die daar verder vandaan wonen.
Resistente bacteriën zijn ongevoelig voor een aantal antibiotica en daarom moeilijker te behandelen.

In de nabijheid van het bedrijf liggen slechts enkele andere veehouderijen (paarden, pluimvee, varkens) waar bedrijfsmatig dieren worden gehouden. De dichtheid van bedrijven en woningen is dus laag in de directe omgeving. Door het uitbouwen van de woning met enkele meters treedt er geen wijziging op in risico voor de bewoners van de woning.

4.3 Waterparagraaf

In deze paragraaf wordt beschreven op welke wijze het waterhuishoudkundig systeem in het plangebied opgebouwd is en hoe rekening is gehouden met de (ruimtelijk) relevante aspecten van (duurzaam) waterbeheer. Een beknopte beschrijving van de kenmerken van het watersysteem kan het benodigde inzicht geven in het functioneren van dit systeem.

Het plangebied ligt binnen het beheersgebied van het Waterschap Limburg. In het kader van het beleid van zowel de gemeente Horst aan de Maas als het waterschap dient binnen het plangebied een duurzaam waterhuishoudkundig systeem gerealiseerd te worden.

4.3.1 Beleidskader

Relevante beleidstukken op het gebied van water zijn het Waterbeheerplan 2016-2021 van het waterschap, het Provinciaal Omgevingsplan Limburg 2014 (POL2014), het Nationaal Waterplan, WB21, Nationaal Bestuursakkoord Water en de Europese Kaderrichtlijn Water. Belangrijkste gezamenlijke punt uit deze beleidsstukken is dat water een belangrijk sturend element is in de ruimtelijke ordening. Water legt een ruimteclaim op het landschap waaraan voldaan moet worden. De bekende drietrapsstrategieën zijn leidend:

- vasthouden-bergen-afvoeren (waterkwantiteit);
- voorkomen-scheiden-zuiveren (waterkwaliteit).

Tevens wordt thans gewerkt met de trits, hergebruik-bergen-infiltreren-afvoeren.

Daarnaast is de Beleidsbrief regenwater en riolering nog relevant. Hierin staat hoe het best omgegaan kan worden met het hemelwater en het afkoppelen daarvan. Ook hier gelden de drietrapsstrategieën.

Het waterbeleid in het POL2014 sluit aan op de Europese Kaderrichtlijn Water en het Nationaal Waterplan. Het provinciaal waterbeleid omvat de volgende strategische doelen:

- herstel sponswerking: het voorkomen van wateroverlast en watertekort in het regionale watersysteem, anticiperend op veranderde klimatologische omstandigheden;
- herstel van de natte natuur: het bereiken van ecologisch gezonde watersystemen en grondwaterafhankelijk natuur;
- schoon water: het bereiken van een goede chemische kwaliteit voor water en sediment;
- duurzame watervoorziening: het beschermen van water voor menselijke consumptie, zodanig dat voldoende water van de vereiste kwaliteit via eenvoudige zuiveringstechnieken beschikbaar is;
- een veilige Maas: het streven naar een acceptabel risico voor overstromingen in het rivierbed van de Maas.

4.3.2 Kenmerken van het watersysteem (huidige situatie)

Provinciale Omgevingsverordening Limburg

Conform de POL2014-kaart 'Regionaal water' liggen in het plangebied geen specifieke waterkundige waarden. Blijkens de kaart 'Ondergrond' maakt het plangebied en omgeving onderdeel uit van een 'Grondwaterlichaam' zonder verdere waterhuishoudkundige relevante aspecten. Het POL 2014 vormt dus geen belemmering wat betreft het waterhuishoudkundig systeem binnen het plangebied.

Bodemgesteldheid en grondwater

Het plangebied bevindt zich op een hoogte van circa 26,8 meter boven NAP. De bodem is opgebouwd uit veldpodzolgrond bestaande uit lemig fijn zand. Ter plaatse geldt grondwatertrap VI waarbij de gemiddeld hoogste grondwaterstand zich op 40 – 80 centimeter beneden maaiveld ligt en de gemiddeld laagste

grondwaterstand meer dan 120 cm beneden maaiveld ligt. De bodemdoorlatendheid (k-waarde meting) bedraagt 0,45 tot 0,75 m/dag.

Oppervlaktewater

In het plangebied is geen oppervlaktewater aanwezig.

Afvalwater/riolering

Het afvalwater (van de loods) is thans aangesloten op het gemeentelijk rioleringsstelsel.

Grondwaterbescherming

Het plangebied is niet gelegen binnen een grondwaterbeschermingsgebied.

4.3.3 Water in relatie tot de ontwikkeling (nieuwe situatie)

Onderhavig initiatief behelst het uitbreiden van een bestaande woning. De uitbreiding dient plaats te vinden aan de achterzijde van de bestaande woning. Het oppervlak van het uit te breiden gedeelte bedraagt $5,5 \times 7,7 = 42,35 \text{ m}^2$. De afvoer van het huishoudelijk afvalwater is en blijft aangesloten op het bestaande gemeentelijke rioleringsstelsel. Aangezien het aantal personen binnen het plangebied gelijk blijft zal de uitbreiding van de woning niet leiden tot een toename van de hoeveelheid afvalwater. Er zijn derhalve geen aanpassingen noodzakelijk zijn voor het bestaande riool.

Het hemelwater wat valt op de nieuwe verharding wordt conform het beleid afgekoppeld van het rioleringsstelsel. Deze hemelwaterafkoppeling zal plaatsvinden door het aanleggen van infiltratiekoffers.

Infiltratie door middel van infiltratiekoffers

Door het aanleggen van ondergrondse infiltratiekoffers bij de woning krijgt het hemelwater de mogelijkheid te infiltreren. De uitbreiding van de woning heeft een dakoppervlak van circa 43 m^2 . Daarnaast zal circa 30 m^2 aan extra erfverharding gerealiseerd worden. De erfverharding zal worden aangelegd onder afschot, waardoor het regenwater dat valt op de erfverharding automatisch uitloopt op de omliggende gronden/tuin en daar infiltreert.

Normen:

- Bui T=10 (50 mm): benodigde capaciteit $43 \times 50 / 1000 = 2,15 \text{ m}^3$
- Bui T=100 (100 mm): benodigde capaciteit $43 \times 100 / 1000 = 4,30 \text{ m}^3$

Conform het beleid dienen de infiltratiekoffers gedimensioneerd te worden op een bui die eens in de 100 jaar voorkomt en waarbij 100 mm valt. Dit betekent dat de minimale opvangcapaciteit $4,30 \text{ m}^3$ bedraagt. De gemiddelde hoogste grondwaterstand binnen het plangebied blijkt te liggen tussen 80 en 120 centimeter beneden maaiveld (kaart GHG). Derhalve wordt gerekend met een gemiddelde stand van 100 centimeter beneden maaiveld. Voor de opvangcapaciteit van een grindkoffer wordt uitgegaan van 50% grind en 50% water. Derhalve dient de infiltratiekoffer in totaal een volume van $8,6 \text{ m}^3$ te hebben. Daar is op eigen terrein ruim voldoende oppervlakte voor. De exacte locatie van de infiltratiekoffer zal gedurende de uitbreiding van de woning bepaald worden.

De gemeente Horst aan de Maas streeft naar het terugdringen van het gebruik van uitlogende bouwmaterialen. Dit aspect is als aanbeveling opgenomen in het pakket duurzaam bouwen. Van de initiatiefnemer wordt verwacht, voor zover relevant, geen gebruik te maken van uitlogende bouwmaterialen.

Concluderend kan gesteld worden dat door het initiatief geen knelpunten ontstaan tussen grondgebruik en de waterhuishouding.

4.4 Kabels en leidingen

Grotere kabels en leidingen krijgen in een bestemmingsplan veelal een planologische beschermingszone door middel van een dubbelbestemming. Hiermee wordt de bedrijfszekerheid en de veiligheid van de betreffende leiding gewaarborgd.

Op basis van het vigerende bestemmingsplan is er geen sprake van een dergelijke dubbelbestemming.

Blijkens kaarten van Gasunie, TenneT en Waterschapsbedrijf Limburg bevinden er zich in of in de nabijheid van het plangebied geen belangrijke (ondergrondse) leidingen.

4.5 Natuurbeschermingswet

Het dichtstbijzijnde wettelijk beschermde natuurgebied, het Natura 2000-gebied De Deurnsche en Mariapeel, ligt op 5,7 kilometer van het plangebied. Gezien deze grote onderlinge afstand zijn negatieve effecten op het Natura2000-gebied uit te sluiten. Uit de Aeries berekening (bijlage 1) blijkt tevens dat er geen sprake is van een toename van stikstofdepositie op Natura2000-gebieden door onderhavig initiatief.

4.6 Flora en fauna

De Europese natuurwetgeving is in Nederland, op het gebied van soort- en gebiedsbescherming, uitgewerkt in de Wet natuurbescherming (Wnb). Deze wet heeft tot doel alle in Nederland in het wild voorkomende planten- en diersoorten en natuurgebieden (Natura2000-gebieden) te beschermen en in stand te houden.

Het plangebied is thans bebouwd met een woning en enkele bijgebouwen. Door het intensieve bestaande gebruik van de gebouwen en de verstoring die hierdoor plaatsvindt in de vorm van menselijke activiteiten vormt het plangebied geen geschikte biotoop voor zoogdieren. Volgens de natuurgegevens van de Provincie Limburg (www.natuurgegevensprovincielimburg.nl) waren er in 2014 territoria van steenuil (2), Patrijs (1), Spotvogel (1) Torenvalk (1), Kneu (2) en Grote Lijster (1) aanwezig in de twee kilometerhokken waarbinnen het plangebied valt. Deze territoria zijn echter niet waargenomen in, of direct aangrenzend aan, het plangebied.

Het onbebouwde gedeelte van het plangebied is in gebruik als tuin. Deze tuin is in de afgelopen jaren intensief beheerd. Op basis daarvan is het plangebied in beginsel dan ook geen geschikte biotoop voor beschermde plantensoorten. De Provincie Limburg heeft voor beide kilometerhokken waarin het plangebied zich bevindt in 2012 geïnventariseerd (zie www.natuurgegevensprovincielimburg.nl). Het plangebied is daarbij onvolledig onderzocht. In beide kilometerhokken werden echter geen planten waargenomen, die onder de Wnb zijn beschermd.

Evengoed komen in het plangebied mogelijk zoogdieren en amfibieën voor die onder de Wnb zijn beschermd. Het gaat in dat geval om algemeen voorkomende soorten (zogenaamde A-soorten). Voor die soorten geldt in Limburg een vrijstelling in geval van ruimtelijke ontwikkeling. Dit houdt in dat deze soorten verstoord mogen worden, zonder dat daar vooraf een ontheffing voor is gekregen. Wel geldt altijd de Zorgplicht (artikel 1.11 Wnb), deze houdt in dat nadelige gevolgen voor dieren en planten altijd zoveel mogelijk moeten worden voorkomen. Om aan de algemene zorgplicht te voldoen, moeten tijdens het veldbezoek aangetroffen dieren zo snel mogelijk naar een aangrenzende locatie buiten het plangebied worden verplaatst. Het aspect flora en fauna vormt derhalve geen belemmering voor onderhavig initiatief.

4.7 Archeologie en cultuurhistorie

4.7.1 Cultuurhistorie

De provincie Limburg hecht veel waarde aan de cultuurhistorie van de provincie. De provincie wil dan ook dat er verstandig omgegaan wordt met cultuurhistorische bouwwerken en landschappen. In het POL2014 is derhalve aangegeven dat gestreefd wordt naar het behouden, ontwikkelen en beheren van beschermde historische bouwwerken, hoofdlijnen van jonge en oude cultuurlandschappen en historische landschapselementen.

Het beleid ten aanzien van cultuurhistorie zoals dit in het POL2014 is weergegeven, is gestoeld op de Nota Belvédère. Het POL2014 schrijft dan ook voor een beschrijving in het bestemmingsplan mee te nemen, betreffende de omgang met de cultuurhistorische elementen in relatie tot de hiervoor geldende wettelijke bepalingen.

Conform de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart bevindt er zich in de directe omgeving rondom het plangebied geen cultuurhistorische elementen. Met de uitbreiding van de bestaande woning gaan derhalve geen cultuurhistorische waarden verloren.

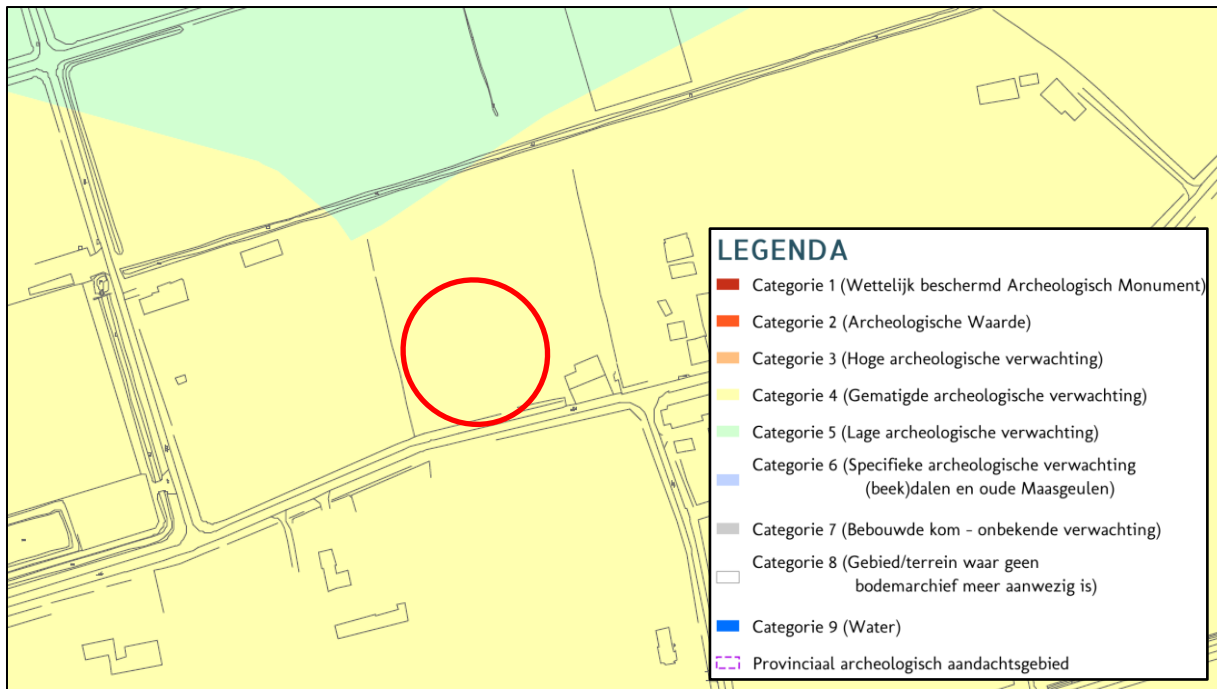
4.7.2 Archeologie

Sinds 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg in werking getreden. De Wet op de Archeologische Monumentenzorg is de Nederlandse uitwerking van het Verdrag van Malta (1992). De wet is een raamwet die regelt hoe rijk, provincie en gemeente bij hun ruimtelijke plannen rekening moeten houden met het erfgoed in de bodem.

Om te kunnen voldoen aan het gestelde in de Wet op de Archeologische Monumentenzorg dienen de gemeenten te beschikken over archeologiebeleid en een archeologische beleidskaart.

De gemeente Horst aan de Maas heeft voor haar grondgebied een Archeologische Maatregelenkaart ontwikkeld welke op 26 mei 2015 is vastgesteld. Conform deze kaart is het plangebied gelegen in een gebied met een gematigde archeologische verwachting. Deze maatregelenkaart is bij de vaststelling van het bestemmingsplan "Buitengebied Horst aan de Maas" doorvertaald in de verbeelding en de planregels van het bestemmingsplan.

In gebieden met een gematigde archeologische verwachting hoeft pas archeologisch onderzoek plaats te vinden indien het terrein voor een oppervlakte van 2.500 m² dieper dan 0,5 m verstoord wordt.

Afbeelding 7. Uitsnede archeologische beleidskaart

Met de uitbreiding van de bestaande woning zal deze oppervlakte en diepte niet worden overschreden. De oppervlakte van de uitbreiding namelijk 42,35 m², fors minder dan de ondergrens van 2.500 m². Een archeologisch onderzoek is dan ook niet benodigd. Archeologie vormt daarmee geen beperkende factor voor dit initiatief.

4.8 Verkeer en parkeren

De bestaande woning is ontsloten via de Amerikaanseweg. Bij deze woning is reeds parkeergelegenheid voor ten minste twee auto's op de aanwezige oprijlaan. Per woning dienen minimaal twee parkeerplaatsen gerealiseerd te worden volgens de normen uit de "Nota parkeernormen Horst aan de Maas", vastgesteld op 3 juli 2019.

Onderhavig initiatief behelst het uitbreiden van de bestaande woning. Zowel het aantal woningen als ook het aantal woonachtige personen binnen het plangebied veranderen hierdoor niet. Daarom zal er geen toename zijn van het aantal verkeersbewegingen op de Amerikaanseweg en omliggende wegen.

4.9 Duurzaamheid

Ten aanzien van duurzaamheid wordt bij de bouw van de uitbreiding van de woning aangesloten bij de maatregelen zoals genoemd in het bouwbesluit. Daarmee wordt aangesloten bij de meest recente eisen ten aanzien van materiaalgebruik en isolatie.

5 UITVOERBAARHEID

5.1 Economische en financiële haalbaarheid

Op grond van het bepaalde in artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) stelt de gemeenteraad een exploitatieplan vast voor gronden waarop een bij algemene maatregel van bestuur aangewezen bouwplan is voorgenomen. In artikel 6.2.1. van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is opgenomen wat onder een bouwplan valt.

Onderhavige ruimtelijke onderbouwing regelt het kunnen realiseren van de uitbreiding van een bestaande woning (zijnde een hoofdgebouw). Volgens artikel 6.2.1 onder sub b van het Bro wordt een bouwplan voor een of meer hoofdgebouwen aangewezen als een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12 eerste lid van de Wro.

In artikel 6.12 tweede lid onder sub a staat dat de gemeenteraad kan besluiten geen exploitatieplan vast te stellen als het verhaal van kosten van de grondexploitatie over de in het plan begrepen gronden anderszins verzekerd is. Doordat in het onderhavige geval het verhaal van de kosten van de grondexploitatie over de in het plan begrepen gronden anderszins verzekerd is, het bepalen van een tijdvak of fasering niet noodzakelijk is en het stellen van eisen, regels of een uitwerking van regels niet noodzakelijk is, stelt de gemeenteraad geen exploitatieplan vast.

De kosten voor het opstellen van de ruimtelijke onderbouwing worden gedekt door het heffen van leges. Voor de kosten van tegemoetkoming in schade, bedoeld in artikel 6.1 van de Wro (planschade) is een afzonderlijke overeenkomst gesloten. Er zijn bij dit plan geen andere kosten die in een exploitatieplan of exploitatieovereenkomst opgenomen moeten worden. Voor de gemeente Horst aan de Maas zal het initiatief kostenneutraal verlopen.

5.2 Handhaving

Sinds 1 april 2005 werkt de gemeente Horst aan de Maas samen met de gemeente Venray als het gaat om handhaving. Onder deze samenwerking valt niet alleen de uitvoering, maar ook alle juridische, administratieve en beleidsmatige ondersteuning. In 2012 is het eerste integraal handhavingsbeleid in werking getreden. Inmiddels is het Beleidsplan VTH Horst aan de Maas 2017-2020 in werking getreden.

De gemeenten Horst aan de Maas en Venray voeren hun handhavingstaken uit op basis van de volgende visie: de gemeenten Horst aan de Maas en Venray stellen een gezonde, veilige, leefbare en groene leefomgeving centraal. Handhaving is één van de middelen om de kwaliteit van wonen, leven en werken te behouden en te versterken. Het bestuur streeft naar een gestructureerd en integraal handhavingsbeleid, waarbij preventief belang voorop staat. De betrokkenheid en het eigen verantwoordelijkheidsbesef van de burgers, bedrijven en instellingen moeten daarbij worden vergroot. Als de preventieve inzet (informatievoorziening) niet werkt en het geschonken vertrouwen wordt beschaamd, volgt daadwerkelijk handhavend optreden. Zo krijgt iedereen de aanpak die hij/zij verdient.

In dit integrale handhavingsbeleid is één van de speerpunten hoe in de economische situatie van de afgelopen jaren met minder middelen net zo veel of meer aan handhaving gedaan kan worden. In dit kader zijn de volgende uitgangspunten geformuleerd:

1. appelleren aan de eigen verantwoordelijkheid;
2. preventie gaat boven repressie;

3. draagvlak creëren;
 4. servicegericht handelen, en
 5. alleen noodzakelijke en handhaafbare kaders stellen.
1. "Appelleren aan eigen verantwoordelijkheid" wil zeggen dat de verantwoordelijkheid bij de burgers, bedrijven en instellingen terecht komt, dit is ten slotte ook waar hij thuishoort. Dit vergt wel een bepaald vertrouwen van de gemeente over de burgers, bedrijven en instellingen binnen hun gemeente. Wordt dit vertrouwen geschaad dan treedt de gemeente consequent hard op. Er kan nu meer op risicogroepen of zwakke schakels ingezet worden, de capaciteit van de handhaving is dus beter in te delen en kan efficiënter gebruikt worden.
 2. "Preventie gaat boven repressie" wil zeggen dat meer aandacht besteedt wordt aan het voorkomen van overtredingen dan het aanpakken van bestaande overtredingen. Hierdoor hoeven er niet zoveel tijdrovende en geldverslindende, bestuursrechtelijke procedures doorlopen te worden. Er wordt dus met zo min mogelijk inzet zoveel mogelijk resultaat behaald.
 3. Verder is "draagvlak creëren" een van de uitgangspunten. Dit houdt in dat er duidelijk over handhaving wordt gecommuniceerd en dat er ook daadwerkelijk gedaan wordt wat er gezegd wordt. Belangrijk is ook om dingen die spelen bij burgers, ondernemers, instellingen, scholen en verenigingen mee te nemen in het uitvoeringsprogramma en dat rechtsgelijkheid wordt nagestreefd.
 4. Het vierde uitgangspunt is "servicegericht handelen". Dit houdt in dat de overheid zich dienstbaar opstelt. De gemeente denkt mee en speelt in op ongewenste situaties. Ook is de gemeente 24 uur per dag bereikbaar. Zo wordt een gevoel van veiligheid en een leefbare omgeving gecreëerd. Er is dus meer aandacht nodig voor de aanpak van overlastfeiten in de openbare ruimte.
 5. Het laatste uitgangspunt is "alleen noodzakelijke en handhaafbare kaders stellen". Er worden dus alleen besluiten genomen en regels ingesteld die ook daadwerkelijk handhaafbaar zijn. Overbodige regels worden geschrapt om alles overzichtelijk te houden en er wordt zorg gedragen voor voldoende deskundige capaciteit, op deze manier kan gedogen geminimaliseerd worden.

Bij handhaving staat de nalevingsstrategie centraal. Hierin is opgenomen welke activiteiten worden ondernomen om te komen tot naleving van de regels. De nalevingsstrategie kan op zijn beurt worden onderverdeeld in de volgende strategieën:

1. preventiestrategie;
2. toezichtstrategie;
3. sanctiestrategie, en
4. gedoogstrategie.

Vaak wordt er gekozen voor een combinatie van deze strategieën om het resultaat te vergroten. Bij deze strategieën passen verschillende handhavingsinstrumenten.

Onder de preventieve handhavingsinstrumenten vallen onder andere deregulering, kritisch zijn op het formuleren van regels, handhaafbaarheid van de regels en communicatie en voorlichting. De regels moeten bekend zijn bij de doelgroep, er dient dus duidelijk gecommuniceerd te worden over handhavingactiviteiten en de gemeentelijke prioriteiten.

Naast de preventieve handhavingsinstrumenten zijn er ook nog de repressieve handhavingsinstrumenten. Dit zijn onder andere het betalen van een dwangsom, bestuursdwang en intrekking van begunstigde beschikking. Bij een dwangsom wordt er een geldbedrag per overtreding of tijdseenheid dat de overtreding voortduurt betaald aan de gemeente. Bestuursdwang houdt in dat een overtreding op kosten van de overtreder ongedaan gemaakt wordt. Als laatste kan een begunstigde beschikking worden ingetrokken, op deze manier wordt een activiteit juridisch onmogelijk gemaakt. Het kan hierbij ook gaan om een gedeeltelijke ontheffing. Vaak volgt op het intrekken van een begunstigde beschikking nog het opleggen van een dwangsom of bestuursdwang.

Naast bestuursrechtelijk aanpakken van overtreeders kan het soms ook de voorkeur hebben om een overtreder strafrechtelijk aan te pakken. Op deze manier kunnen de vaak langdurende juridische procedures die gemeoid zijn met de bestuursrechtelijk aanpak ontlopen worden. Bij strafrechtelijke aanpak moet gedacht worden aan bestuurlijke strafbeschikking en een proces-verbaal. Wanneer er een privaatrechtelijke overeenkomst met de gemeente is aangegaan kan ook voor de privaatrechtelijke worden gekozen. Hierbij gaat, wanneer het mogelijk is, de bestuursrechtelijke aanpak wel voor. Ten slotte kan er voor een gedoogbeschikking gekozen worden. Dit gebeurt uitsluitend voor gevallen die veroorzaakt zijn door onvoorziene omstandigheden of overgangssituaties.

5.3 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Op de voorbereiding van een omgevingsvergunning waarbij sprake is van strijd met het bestemmingsplan, dient ten behoeve van het voldoen aan het criterium van een goede ruimtelijke ordening, vooroverleg te worden gevoerd conform artikel 3.1.1 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro).

Bij de voorbereiding van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan moeten burgemeester en wethouders daarom overleg plegen met andere gemeenten wiens belangen bij het initiatief betrokken zijn, het waterschap en met de betrokken rijks- en provinciale diensten. Van het vooroverleg kan worden afgezien indien de betrokken diensten aangeven dat overleg niet noodzakelijk is. Er hoeft geen overleg plaats te vinden met omliggende gemeenten.

De ontwerp omgevingsvergunning heeft vanaf 11 juni 2020 gedurende 6 weken ter inzage gelegen. Gedurende deze periode zijn er geen zienswijzen ingediend.

6 PROCEDURE

6.1 Uitgebreide procedure omgevingsvergunning

Voor het verlenen van een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan dient de uitgebreide procedure zoals beschreven in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) te worden gevolgd.

Voor de uitgebreide procedure geldt afdeling 3.4 van de Awb. De Wabo geeft hierop enkele aanvullingen. Dit zijn onder andere:

- Aanvraag, ontwerpbesluit en/of het definitieve besluit moeten op grond van zowel de Wabo als het Besluit omgevingsrecht (Bor) in bepaalde specifieke gevallen aan specifieke personen of instanties worden toegestuurd. Te denken valt aan het orgaan dat de verklaring van geen bedenkingen afgeeft, de Inspectie, een ander bestuursorgaan dan het aangewezen bevoegd gezag, etc.
- Iedereen kan zienswijzen op het ontwerpbesluit indienen (art. 3.12 lid 5 Wabo).
- De beslistermijn van zes maanden begint te lopen op de dag ná de dag van ontvangst van de aanvraag (art. 3.12 lid 7 Wabo).
- De beslistermijn van zes maanden mag éénmaal verlengd worden, met ten hoogste zes weken (art. 3.12 lid 8 Wabo).
- Indien er sprake is van een geval als bedoeld in artikel 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 3°, van de Wabo wordt de kennisgeving van het ontwerpbesluit en de mededeling van het definitieve besluit in de Staatscourant geplaatst en gezonden aan de eigenaar van en eventuele beperkt gerechtigden op de in het ontwerpbesluit begrepen gronden, voor zover dat nodig is met het oog op de toepassing van artikel 85 van de onteigeningswet (art. 3.12 lid 2 Wabo jo. art. 6.14 lid 2 Regeling omgevingsrecht). De mededeling van het definitieve besluit wordt tevens langs elektronische weg gedaan en beschikbaar gesteld (art. 6.14 Bor jo. Regeling standaarden ruimtelijke ordening 2012).

7 AFWEGING EN EINDCONCLUSIE

Met onderhavige ruimtelijke onderbouwing is aangetoond dat er geen ruimtelijke en milieuhygiënische belemmeringen zijn om medewerking te verlenen aan een omgevingsvergunning voor het afwijken van het bestemmingsplan om de uitbreiding van een bestaande woning op de locatie Amerikaanseweg 126 te Meterik mogelijk te maken.